SOLDATUL

Nr. 397 | APARE MARȚEA, JOIA și SAMBATA | Foaie de lămuriri și informații pentru ostași | REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA STR SARINDAR Nr 5-7-9 BUCUREȘTI

BARAJUL ANTIBOLȘEVIC AL STATELOR MICI

Dacă noi, popoarele vecine ale Uniunei Sovietice, știm ce este comunismul și-i înțelegem tendințele, pentru lumea cealaltă comunismul a fost mai mult o teorie ciudată și foarte puțin o realitate pozitivă. De aceea, în țările europene, dealungul granițelor sovietice, în România, în fosta Polonie, în statele baltice, în Finlanda, nu s'au putut închega, ca în Apus, mișcări comuniste mai serioase cu caracter reprezentativ în Stat. Comunismul a fost fallimentar aici fiindcă masele populare au avut instinctul primejdiei mondiale bolșevice, iar dacă pătura conducătoare poloneză ar fi urmat sfatul cuminte al acestui sentiment popular, războiul poate n'ar fi început la 1 Septembrie 1939, soarta Poloniei n'ar fi constituit o încălcită temă de discuțiuni între Moscova, Londra și Washington, iar diviziile poloneze s'ar fi înșirat alături de armatele ce duc astăzi lupta împotriva bolșevismului, pe câmpiile Rusiei.

Cazul Poloniei este extrem de interesant și de instructiv. Conducătorii ei de la 1939 au săvârșit o indoită greșală. Au nesocotit învățămintele istoriei, cari indicau pentru țara lor permanența primejdiei de la Răsărit, și n'au înțeles realitatea antibolșevică, cu funcție europeană, a Germaniei național-socialiste. Urmările se văd abia azi limpede. Polonia este o pradă asupra căreia diplomația sovietică se înverșunează cu deosebire, iar ocupația germană, de acum patru ani, care a fost socotită de polonezi ca o pacoste, devine în fața pretențiilor bolșevice, singura lor nădejde de scăpare pe ziua de mâine.

Aceeaș greșală fundamentală au săvârșit-o partizanii loviturii de Stat din Jugoslavia ai generalului Simovici în Aprilie 1941. Ca și în Polonia, masele populare sârbești, croate și slovene s'au dovedit totdeauna refractare ideilor și soluțiilor comuniste. Statul jugoslav n'avea relații diplomatice cu Moscova. Guvernul Simovici le-a reluat și a prăbușit instituțiile naționale și unitatea statului. Sârbii își dau seama abia acum că singura cale care îi poate scoate la liman, ca națiune liberă pe ziua de mâine, este o colaborare cu Germania, fiindcă bolșevismul a fost adus la ei acasă și trupele germane, intrate acolo ca forțe inamice, fac rânduială în haosul creat de bandele bolșevice ale lui Tito, cari nu recunosc nici pe Regele Petru în refugiu, nici guvernul din jurul său.

In fața tendințelor moscovite de sovietizare a Europei, noi statele mici și de totdeauna antibolșevice din vecinătatea Uniunei Sovietice constituim un baraj natural, obligatoriu pentru conștiința noastră națională și europeană, care va salva Apusul de o primejdie ce abia acum își proectează întregul ei aspect distrugător în ochii celor ce continuau să creadă că comunismul e numai o teorie. Și de aceea ne găsim uniți și se regăsesc alții în același gând cu Germania antibolșevică.

D. I. Cucu

O piesă antiaeriană de veghe pe malul Crimeei *(SMP)*.

POLITICA FINANCIARĂ A STATULUI ROMÂN

Banca Națională a României a ținut în ziua de 20 Februarie adunarea generală anuală. Cu această ocazie s'a făcut o dare de seamă asupra activității Instituțiunii și asupra politicei financiare a Statului. D. I. Lapedatu, vice-guvernatorul Băncii Naționale, a caracterizat această politică ca extrem de prudentă și singura potrivită vremurilor de azi, politică care năzuește a acoperi cheltuelile Statului și ale războiului în primul rând prin venituri bugetare regulate și în al doilea rând prin împrumuturi publice, evitând pe cât posibil apelurile la emisiunile de noi bilete de bancă.

Ceiace rezultă în primul rând din discuțiile cari au avut loc cu ocazia adunării generale, este faptul că leul românesc este tot atât de stabil, casi în vremurile normale. Deși războiul a consumat și consumă o mare parte din bugetul Statului, totuși politica înțeleaptă a banului românesc, a făcut ca vremurile aspre de astăzi să nu poată avea vre-o influență mai pronunțată asupra stabilității monezii noastre.

Fără îndoială că emisiunea Băncii Naționale a fost sporită și în cursul anului care a trecut. Nici această sporire a emisiunii monetare n'a putut influența însă în rău stabilitatea monezii românești, deoarece emisiunea a fost făcută cu deplină acoperire prin importanta cantitate de aur care s'a scurs la Banca Națională, sporind rezerva metalică.

Necesitatea sporului de emisiune monetară, necesitate care s'a ivit la toate țările beligerante, la noi a servit mai ales pentru nevoile economice.

Șaisprezece și jumătate miliarde de lei au fost puse la dispoziția agriculturii, comerțului și industriei, pentru nevoile crescânde ale acestor ramuri de activitate economică. Credite importante au fost acordate Institutului Național al Cooperației pentru colectare de cereale, precum și Casei

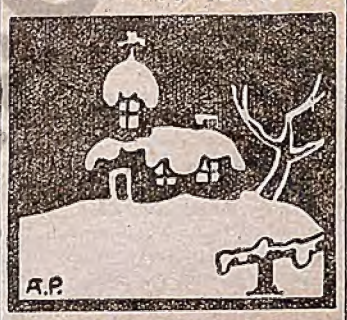

de Amortizare-Finanțare pe seama industriilor, lucrând pentru nevoile armatei.

Patrusprezece miliarde au fost întrebuințate pentru alte nevoi economice, mai ales pentru finanțarea comerțului nostru exterior.

Prin urmare, aproape întregul spor de emisiune din anul trecut a fost pus la dispoziția economiei naționale, întărind prin aceasta puterea de producție a țării.

Din continuarea discuțiilor se mai poate constata că în primele zece luni ale anului bugetar în curs, cheltuelile civile și cele de înzestrare și întreținere ale armatei, au putut fi acoperite în proporție de ⅔ din venituri bugetare și numai restul de 1/3 din împrumuturi.

Războiul a ajuns să sdruncine adânc viața financiară și economică a statelor beligerante. Din fericire noi facem parte din categoria țărilor cari au reușit să facă ordine perfectă în bugetul lor și să mențină economia Statului în situația de a putea face față nevoilor sporite.

Să ne gândim numai că în alte state, populația sufere de o serie de neajunsuri. In schimb la noi, aprovizionarea tuturor se face cu o ușurință nimitoare pentru vremurile de azi.

Fără îndoială, că prețurile tuturor lucrurilor s'au urcat și la noi. Dealtfel urcarea prețurilor o firească pentru timpurile de războiu, și nici o țară, în nicio vreme n'a reușit să scape de acest neajuns. Totuși, la noi, urcarea prețurilor n'a avut efectul dezastruos din alte țări. Odată cu ucarea prețurilor la produse industriale, produsul țărănesc a ajuns să fie plătit tot atât de bine, încât pătura țărănească poate trăi în condițiunile cele mai mulțumitoare.

In acelaș timp, leiurile funcționarilor au fost majorate cu un index adaptat vremurilor și deci și traiul acestora a fost asigurat pe deplin.

Anul financiar încheiat de Banca Națională dovedește încă odată forța internă a Statului nostru pentru purtarea în bune condițiuni a războiului.

PROPAGANDA LOR

Ofensiva svonurilor pornită odată cu războiul, nu s'a potolit o clipă, ba dinpotrivă, ea a crescut cu cât luptele deveneau mai aprige pe fronturile de luptă.

Dar adevărata ofensivă a svonurilor a fost începută în anul 1944. Acest an pare să fie socotit ca decisiv pentru soarta războiului. De aici eforturile uriașe pe cari le depun adversarii.

Printre țările care au susținut tot timpul un război aspru al nervilor, trebuie socotită Rusia Sovietică. Nici un mijloc n'a fost neglijat de această țară pentru a-și ajunge scopul. Toate lungimile de undă ale posturilor de radio au fost întrebuințate în vederea răspândirii celor mai fantastice svonuri, toate cu scopul evident de a-și uluf potrivnicii. In clipele când ofensivele rusești se împotmoleau într'un sector oarecare al frontului de răsărit, radiourile sovietice anunțau victorii nemai pomenite încercuiri de trupe inamice și nimicirea lor.

Mai nou, Moscova întrebuințează un sistem, care reușește să amăgească pe unii mai slabi de îngeri. Rusia Sovietică vorbește în prezent ca o câștigătoare sigură a războiului. Radioul Moscova, împreună cu ziarele sovietice nu își mai pun o singură clipă problema cum vor reuși să înfrângă trupele germane, ci discută granițele, în spre răsărit, schimbă după bunul plac guvernele din țările vecine, pun condiții statelor pe cari nu le-au învins încă și nu le vor putea învinge niciodată.

Această metodă ar părea foarte iscusită. Din moment ce toate ziarele din lume discută pretențiunile rusești, și în același timp se adresează apeluri către Stalin, rugându-l să fie bun și îngăduitor cu țările învinse, înseamnă că armata roșie a înfrânt armata germană, trupele sovietice se află adânc în pământul german și comandamentul rusesc poate dicta după bunul său plac condițiunile de pace.

Ori lucrurile se prezintă cu totul altfel. Desigur amatele rusești se găsesc încă în ofensivă, și ele reușesc să câștige în anumite sectoare teren. Dar toate aceste câștiguri de teren sunt plătite cu sacrificii enorme. Toate încercările făcute de sovietici până acum de a sparge frontul german au rămas fără rezultat. Rușii n'au reușit nicăeri să nimicească forțe ale armatei germane și să facă prizonieri. In schimb ei au plătit din greu pentru fiecare petec de pământ smuls din mâinile germanilor.

In timp ce armata germană își crută forțele, pregătindu-se pentru lovitura cea mare, care va fi dată la timpul său forței rusești, armatele roșii își irosesc puterile, astfel că superioritatea lor numerică descrește mereu.

Din moment ce rușii n'au reușit să obțină nicăeri nici o victorie categorică împotriva armatelor Reichului, este foarte îndrăznet să se vorbească de ceia ce vor face rușii victorioși. Deocamdată ei se sbat zadarnic pentru victorie. Dar victoria nu se câștigă prin posturile de radio bolșevice.

Ea se câștigă pe front. Și acest front va răspunde curând — amuțindu-le — posturile de radio sovietice.

Ion [illegible]

Tagma Literară

URLATORUL

de GH. BRAESCU

— Ai venit?... Hai la masă.
— Ce masă, n'ai aflat nimic?
— Ce?
— Nu v'a spus nimeni?
— Ce să aflăm, cine să ne spună?... Vorbește omule, ce stai ca mutu'?...
— Strânge, încuie tot, ia-ți bijuteriile, îmbracă copiii...
— Vai de mine!... Unde mergem?... Nu s'a potolit?
— Ce să se potolească, se duce dracului Bucureștii... Au băgat ecrasită în subterane, închipuește-ți câteva mii de tone. Închide geamurile!
— Nu, că se sparg.
— Treaba ta. Ia ce-i lua la repezeală și s'o ștergem. Strâchini mai găsim, dar dacă ți-o cădea bolta pe nas... ia și linguriţele de argint...
— Conașule, a trimis dela M-me Ionescu să întrebe, d-voastră ce faceți, stați pe loc sau vă duceți?...
— Spune-i că mergem.
— Unde, d-nule Popescu?
— Ați venit? Sărut mâna... Ce faci, cavalere? Uite și fetița...
— Cu cățel, cu purcel, n'am mai avut răbdare... Bonjur, unde e duci, că la d-ta e toată nădejdea: Costică nu e acasă. Bonjur. M-me Popescu.
— Bonjur. M-me Ionescu.
— Mergem la Moși.
— Ce-ți este, ai înebunit?
— Hm! Priviți pe nevastămea cât e de deșteaptă.
— Bine dragă, de Moși ne arde nouă?
— Mă rog, ce-i omul?... Animal, nu?... Bun. Ce face animalul în fața primejdiei?... Îi întoarce spatele... Acelaș lucru facem și noi... Ai înțeles acum?... Punem Cotrocenii la dosar... Hai! Gata!
— Ascultă Anico, să nu cumva să pleci, să lași casa singură...
— Nu se află, coniță.
— Să nu te temi.
— Nu, coniță.
— Ce să se teamă, nu-i nici o primejdie... Altfel v'aș duce eu la Moși?... Închide poarta și stai în curte proasto, nu-ți fie frică.
— Nu, conașule.

*

Câteva minute mai târziu, prin valuri de căldură, două familii complete, cu soldat, doică și copii mai mărișori, din cari unul trăgea după el un cățel pe roate, luau tramvaiul dela podul Sf. Elefterie. D-nul Popescu, organizatorul expediției, cumpără bilete, dând socoteala pe din nouă, făcu jucării copiilor, spuse snoave pentru galerie.

— Mă întrebau funcționarii, când s'a comunicat ordinul de evacuare: d-voastră ce faceți, domnule director?... Mă duc acasă și fac ce face câinele. Vai! făcură toate domnișoarele. Stați, nu vă grăbiți, nu-i ce credeți d-voastră.
— Ești teribil!
— Pe onoarea mea, vă spun... Ce face câinele? Se culcă jos.., mă culc și eu.
— Ei, de ce?
— Din pat, când o sări ecrasita, mă aruncă jos și mă doare, [illegible] Terminând își rectifică cravata și porni majestos să mulțumească domnului, care-i împrumutase ziarul și salută pe altul care-i luase locul. Ușurat ca de o durere luată cu mâna, plecă prin Moși, gălăgios, cu ceata după el, oprindu-se la panorame să vadă ce era zugrăvit afară, viu și natural înăuntru, își încercă puterea, trase bomboane la țintă, învârti la roata norocului și zurbagiu, ca un copil lăsat în voe, urmărit de societatea sporită cu prietenii întâlniți în bâlciu, se așezară pe'nserate, încărcați de nimicurile câștigate la noroc, la restaurantul „Maiorul Mura".

— Cincizeci de mititei și două baterii reci!... porunci d-nul director.

Incetul cu încetul, câmpul Moșilor se popula, umplându-se de lume împestrițată și de zgomot. Lumini multicolore se aprindeau, se învârteau, odată cu călușeii, cu roți de tot felul, sau străluceau, ornând feerie intrări de panorame, ca pe niște porți de raiu. Moșii păreau un balamuc imens. Oameni de toată mâna și de toate vârtele rătăceau cu fesuri de hârtie roșie, silindu-se să se convingă că petrec, suflând cu încăpățânare, inconștient, în cocoșei de tablă, învârtind scârțâitori ce exasperau nervii, pocnind plesnitori, sporind vacarmul produs de flașnete, de orgi, de clarinete sălbatice, de apeluri, de strigăte, de jocuri și cântece. Pe la 12 din noapte serbarea era în toiu, lăutarii cântau îndrăcit, vinul și berea curgeau în valuri. Congestionat, lustruit de o digestiune laborioasă, d-nul Popescu fuma țăcut după baterii repetate.

— Bine, nene Nae, așa ne fu vorba. Mai spune ceva, dă-o dracului!

— Domnilor, să nu ziceți că sunt cârcotaș, dar mă uit în jurul meu și vă mărturisesc, mă cuprinde jalea. In orice țară și'n Siberia chiar, catastrofa dela pirotehnie ar fi fost pentru toată lumea o zi de doliu. Nimeni n'ar fi îndrăznit să serbeze o nenorocire cu lăutari, o catastrofă ireparabilă ca pe o victorie națională.

Și, cu hotărîrea bruscă a omului beat, se ridică în picioare pe scaun și răcni cu voce răgușită, amuțind lăutarii, oprind sborul chelnerilor și paharele clienților:

— Domnilor, uniți-vă cu mine să serbăm două minute de tăcere solemnă, în onoarea catastrofei dela Cotrocenii!...

— Hai, zdrâng, zdrâng...

Un hohot de râs imens răspândi această întrerupere fericită. Mesenii și lăutarii, într'o însuflețire nouă, cântau în cor, cu furie: Hai zdrâng, zdrâng și iar zdrâng, zdrâng...

— Niște dobitoci. Ce vă spuneam eu. Eheu! Englezii, domnule, când e catastrofă, nu mai trăesc nici-unul... Plata.

— Mai stai, nene Nae.

— Iertați-mă, nu pot suporta, mă doare inima și vă spun drept, mi s'a scârbit. Nu suntem popor, orice s'ar spune. Plata!

De unde veniți d-voastră, dacă nu vă supărați? Imi dați voe, Popescu, director...

— Aftalion... Am chiristigerie pe Rahova, poate ați auzit. Mi s'a spart ieri un geam, stătea și în jurnal... N'am vrut să-mi mai risc viața,„ ducă-se dracului de avere!...
— Cum e pe acolo?
— Frică ca și pe la d-voastră.
— S'a mai auzit?
— Parcă trebue să se audă... Vine și-ți cade'n cap! Ce-ți folosește dacă se aude...
— N'a luat nici o măsură?
— Văd că primăria, ori poliția, cu știu, a dat o ordonanță, am citit acu, când m'am scoborît din tramvai, că suntem în siguranță. Pentru asta, chiar am venit eu la Moși, aici știu și eu că sunt în siguranță. Mi-a părut bine.., mă așteaptă nevasta... și Ida, așa o cheamă pe nevastă, poți să-i faci ce vrei, dar să nu aștepte, asta nu sufere ca. Scuză-mă...

Indreptându-se spre masa lui, Popescu a zărit un domn, care citia ediții speciale, cu titluri grase, ca pentru primadone în turneuri. Oblică, manevrând cu abilitate, apropiindu-se tiptil ca de patul unui mur'bund și întreabă surâzând cu admirație:

— Sunt de acuma? Ați găsit? Bravo! Imi dați voe, Popescu, director... Pot să-l iau p'asta, nu e politicos, dar în momente de astea... dacă vreți, vi-l plătesc...
— Mă rog, poftiți-l, luați-l.
— Mersi și vă mulțumesc.

Trecu repede peste ce-a ars, ce n'a ars, și ce era să ardă, cari erau să moară și se îmbătă de raportul ministerului, care sfătuia publicul să nu se alarmeze, nefiind nici pagubă, nici primejdie. Apoi liniștit, cu fruntea înrourată, îi citi din nou în întregime, cu voce tare, solid așezat pe scaun, cu comentarii pentru cei dimprejur.

BUJORUL

de VALERIU MAGUREANU

Domnul nostru Isus Hristos, străbătea ulițele cetății Ierusalimului, împreună cu apostolii. De după ziduri, fariseii îl urmăreau cu privirile încruntate, cărturarii îl amenințau de pe scările templelor. Numai copiii se țineau după El, ciripind ca un stol de păsărele.

Isus mergea gânditor. „Să nu-l turburăm", își ziceau apostolii. Și nu lăsau pe copii să se apropie. Dornici, să meargă lângă El, copiii strigau: „Lăsați-ne și pe noi lângă Fiul lui David!".

La umbra unui palmier, Mântuitorul se așeză pe o piatră. „Lăsați, copiii să vină la mine!", zise El ucenicilor.

Ucenicii îi lăsară. Ca un pârâiaș zgomotos, ce și-a deschis un drum nou printre pietre, copiii năvăliră lângă Domnul Iisus. Unii îi sărutau mâinile, alții îi mângâiau obrajii, ca unui bunic, alții îl rugau să le spună o poveste. Mântuitorul surâdea, cu duioșie... Se vedea copil la Nazaret, jucându-se la soare, sub privirea drăgăstoasă a Maicei Lui. Se vedea în templu, la 12 ani. Vedea pe bătrânul Iosif...

Țipăte! Un copilaș, căzu în învălmășeală și se lovise de o lespede de piatră. Pe fruntea-i încununată cu păr auriu, se prelingea o șuviță de sânge.

Copiii se îmbulziră speriați în jurul tovarășului lor de joacă. Ucenicii îl luară în brațe. Din milă, ei uitaseră o clipă de Fiul lui David. „Săracu de el, săracu de el" suspinau cei mai mărișori. „Sălacu, sălacu", îngânau cei mai mici cu ochii umezi.

Mila lor mișcă mult pe Mântuitor. Oare nu zisese El altădată: „Milă voesc, nu jertfă?".

Și luând țărână, șterse sângele de pe fruntea copilului, ca și cu un burete. Rana se închise. „Tu ești Fiul lui David! Tu ești Fiul lui David!", strigau acum copiii.

In timp ce copiii ciripeau de bucurie, Mântuitorul se depărtă ușor, grăind, celor din jurul său:

„Amin, zic vouă, de nu veți fi la suflet ca acești copii, nu veți intra în împărăția cerurilor".

Din țărâna îmbibată cu sângele nevinovat, a răsărit o floare: bujorul.

CÂTE PUȚIN DIN TOATE CELE

3000 de ani de navigație pe Marea Baltică

In Suedia centrală și sudică s'au găsit pe granit desenuri din epoca dela 2500 până la 1000 înainte de Christos, reprezentând printre altele bărci cu vâsle cu un echipaj până la circa 30 de oameni. Istoricul roman Tacitus avea deci dreptate când releva în descripția sa a Suediei că se construia aci bărci cu vâsle fără pânze. Se știe că goții, cari în timpul migrațiunii popoarelor au plecat spre Sud până la Marea Neagră au navigat peste Marea Baltică spre revărsarea Vistulei și Dunei, pentru a aduce chihlimbarul, chiar pe atunci foarte căutat. Deci încă pe acea vreme exista navigația pe Marea Baltică. După Christos Wikingii, navigatori curagioși, au fost până în secolul al 11-lea cu micile lor bărci stăpânitorii Mării Baltice.

A fost născut un sugaci de 7 kg.

Cel mai greu sugaci născut până în prezent în Norvegia, este mica Sigrid din Honningsvaag. La naștere, care a decurs în mod normal, fetița a cântărit exact 7 kilograme. Mama și copilul sunt perfect sănătoși.

Dscoperirea unui interesant animal într'o grotă

Savantul dr. Josef Vornatscher a cercetat de curând grota Lur din Peggau căutând resturi de animale din milenille trecute. Savantul s'a plimbat prin grotă și a așezat în anumite locuri curse pentru animalele mici. Intr'o cursă a găsit apoi un pălanjen scorpionic — „troenenia austriace", care până în prezent s'a găsit în grotele din Karst d la Eggerloch lângă Villach. Pălanjenul este unul dintre puținele animale de grotă găsite în regiunea alpină. Majoritatea acestor animale au fost distruse în cursul epocii de ghiață și numai câteva a supraviețuit. Aceste animale mici sunt lipsite de ochi și organe de respirație, pătrunderea aerului făcându-se prin întreaga suprafață a corpului.

Primul luptător împotriva scarlatinei

Acum 300 de ani a murit la Breslau medicul Michael Döring, primul care a acordat scarlatinei o atenție deosebită și a salvat astfel viața multor copii. Până la el boala era adesea confundată cu multe altele care prezentau acelaș simptome, mai ales cu pojarul. Descoperirea lui Döring și-a dovedit pentru întâia oară marea ei valoare cu prilejul îngrozitoarei epidemii de scarlatină care a bântuit în anul 1627 la Breslau, și când datorită cercetărilor acestui savant epidemia a cedat relativ repede.

„Pansament" pentru un copac uriaș

In Boemia—Moravia trăește în Heřmanowit unul dintre cei mai bătrâni stejari din lume, a cărui vârstă este socotită la aproximativ 1200 de ani. Având o înălțime de 28 metri și o circonferență de 16.80 metri, acest stejar se poate numi cu adevărat un uriaș printre ai săi. Pentru astuparea scorburilor, deasemenea imense, a fost nevoe de două vagoane de cărămizi, un vagon de cărămizi, un vagon de pietris și un vagon cu var, ciment și nisip.

CAMARAZII NU UITĂ!

In satul Ghebovka, la vre-o 10 km de Novorosisk își doarme somnul de veci sergentul Mariuța Gheorghe, dintr'un regiment de infanterie, unul din ostașii noștri de nădejde, cari-au dat Patriei tot ce-a avut mai scump pe lume. Viteaz, încercat în cele mai grele lupte din care a știut să iasă biruitor, suflet ales și bun camarad el își închinase tot crezul și tot idealul Patriei. Acolo în Cuban, la rând cu prietenii săi cu care împărțea din greutățile inevitabile ale războiului, urmărea dușmanul pas cu pas, fără să-l piardă din vedere. Fiu de țăran cu o minte și-o inimă sănătoasă, singura lui preocupare și în același timp mângâiere în afară de Patrie, era soția și copilașul rămas în țară, spre cari alerga în orice clipă gândul lui drag.

După fiecare luptă din care ieșea biruitor, devenea mai încrezător în destinul lui pentru că știa bine că într'o bună zi va pleca liniștit spre gospodăria lui, pe care o lăsase în grijea soției. Pentru aceasta refuzase atâtea concedii și nu-i venea să se despartă de camarazii săi dragi. A căzut în ziua de 25 Iulie 1943 la ora 2 după amiază, pe când mergea de-alungul șanțului să-și vadă oamenii din grupă. Un proectil de brandt căzut ca din senin în apropierea lui, l a lovit mortal. N'a mai putut scoate nici un cuvânt, numai ochii îi înotau în lacrimi, privind spre cei cari îl înconjurau pentru ultima oară și cărora le-ar fi spus cele mai calde cuvinte de îmbărbătare, el, sergentul Mariuța Gheorghe, care n'a știut niciodată ce-i frica, durerea și oboseala. A doua zi, dacă ar fi scăpat, urma să plece în concediu acasă dar nu se bucura prea mult.

Și-avea dreptate sergentul Mariuța. Pentru un ostaș desăvârșit, cu gândul și sufletul închinat Patriei, care vine din mijlocul luptei, de lângă camarazii săi, nu poate exista liniște cu adevărat în cele câteva săptămâni de concediu.

Dar pentru a cunoaște mai bine caracterul dârz și devotamentul acestui brav ostaș, căzut departe în Cuban, reproducem un fragment dintr'o scrisoare a comandantului său de pluton, trimisă soției și părinților, imediat după ce a căzut :

„Înțeleg ce greu e pentru d-stră să primiți această veste a jertfei pe altarul Patriei a fiului, soțului și tatălui d-stră, serg. Mariuța Gheorghe, care până eri era nădejdea, mângâerea și dragostea d-stră a tuturor

Pentru noi, care atâtea luni de-arândul ne-am purtat bucuriile și greutățile luptei împreună, prin văgăunele munților Caucaz, moartea iubitului nostru camarad este aceeași povară sufletească greu de suportat. A fost un ostaș viteaz de-o rară îndrăsneală, exemplu viu pentru toți ceilalți ostași din pluton și oricât ar fi fost primejdia de grea, oricât ar fi fost lupta de crâncenă, el nu se înspăimânta.

Bun camarad, milos, disciplinat avea un singur scop pe care vrea să-l ajungă cât mai curând : înfrângerea dușmanului care încercase să ne subjuge țara și întoarcerea lângă soția și copilașul lui. Dumnezeu a vrut însă ca el să treacă în rândul celor ce vor forma mâine, în fața generațiilor noui, elitele neamului, eroii între eroii ai noștri".

Departe în Cuban, la rând cu alți eroi scumpi amintirii noastre își doarme somnul de veci sergentul Mariuța Gheorghe, împăcat că și-a făcut datoria până în ultima clipă. Cei care l-au cunoscut îi vor păstra întotdeauna cea mai frumoasă amintire, iar numele său de adevărat camarad și ostaș va flutura întotdeauna pe buzele lor.

Constantin Salcia

Grup de sburători români dela bombardament (SMP)

VICTORIA GERMANĂ DELA VEST DE CERCASSI

La 28 Ianuarie 1944, forțe sovietice superioare, numericește dotate cu multe unități blindate, venind concentric dinspre nord din direcția Bielaja Țescov și dela est de Kirovograd, au reușit să izoleze un important grup german, alcătuit din 8 divizii de infanterie, o divizie blindată și o brigadă motorizată.

De atunci acest grup de forțe germane a opus o rezistență înverșunată în poziție de „arici", susținând lupte grele de anărare, sub comanda generalului de artilerie Stemermann și de generalul Lieb dela trupele S. S.

Deși sovieticii au constituit un cerc de circa 40 km. adâncime în jurul acestor trupe, îngrămădind forța a 70—80 divizii de infanterie și blindate, nu au reușit timp de 3 săptămâni să copleșească rezistența germană.

Unitățile germane au luptat bine în așteptarea ajutoarelor ce trebuiau să le despresoare. Astfel comandamentul și trupa au înscris în istoria militară a Germaniei un nou exemplu strălucit de tenacitate, de spirit ofensiv plin de îndrăzneală și de spirit de camaraderie plin de devotament.

La 8 Februarie 1944, Comandamentul sovietic credea că trupele germane încercuite sunt definitiv pierdute.

Astfel, generalul Jucov, șeful marelui stat major rus le-a dat un ultimatum pentru a se preda. Somațiunea de predare a fost respinsă pur și simplu, trupele germane continuând a lupta și ține la distanță cercul sovietic înconjurător.

Dela 12 Februarie trupele generalului de divizie Vormann, în colaborare cu formațiuni de S. S. comandate de generalul de care blindate Breith, prevăzute cu multe tancuri grele, de tip „Tigru" înarmate cu tunuri de 125 mm., anticar și „Pantera", dotate cu tunul 88 mm. anticar, au început ofensiva de despresurare dela vest la est a grupului de forțe încercuit.

Prin atacuri simultane, efectuate cu dârzenie, atât de unitățile de despresurare cât și de cele încercuite, trupele germane au reușit în dimineața zilei de 17 Februarie, cu toată aprigă rezistență ce au întâmpinat, să străpungă dispozitivul inelar al inamicului și să restabilească legătura cu grupul german blocat.

Străpungerea s'a putut înfăptui grație acțiuni exemplare a fiecărui soldat izolat cât și superiorității armamentului german, în special al noilor care de luptă grele de tipul „Tigru" și „Pantera", care au început să vină pe front în formațiuni masive.

Deși condițiunile de luptă pentru trupele germane erau dintre

cele mai nefavorabile din cauza timpului cu viscol și a terenului accidentat și acoperit, totuși forța de luptă a armatei germane a înfrânt toate aceste obstacole, a eliberat grupul încercuit, câștigând o victorie strălucită.

In scop de propagandă, chiar în ziua de 17 Februarie 1944, din Moscova s'a dat un lung comunicat special, prin care se anunță lichidarea grupului german încercuit.

A fost o ingenioasă farsă pentru populația sovietică de a i-se anunța o victorie imaginară, țesută cu cifre privitoare la efectivele ce le-ar fi avut acel grup de forțe germane și pierderile ce le-ar fi suferit în morți și prizonieri.

Mai mult, un grup sovietic care reușise să înainteze până la est de Jaskov pentru a se opune atacurilor de despresurare date de către trupele germane din direcția Vinnița spre Cercassi, a fost în rându-i încercuit și nimicit complect. I s'au luat 1000 prizonieri și mult material, distrugându-i-se 128 blindate și 68 tunuri.

Așa că „încercuirea urmată de nimicirea sigură" a forțelor germane dela vest de Cercassi, cărora li se tăiaseră legăturile la nord de Zvenigorodka și Spola, anunțată în chip fantezist de atâtea ori de comunicatele sovietice, nu s'a realizat.

Sovietele au pierdut între 4 și 18 Februarie 1944: 728 care de luptă și tunuri de asalt, peste 800 de piese de artilerie au fost capturate și au fost făcuți mai multe mii de prizonieri.

Cel de al 8-lea corp de aviație, comandat de generalul Siedmann, a sprijinit în mod exemplar trupele din armată în cursul grelei lor lupte.

Avioane de transport și de luptă au aprovizionat forțele încercuite, deși condițiunile atmosferice au fost grele și aviația inamică de vânătoare și artileria antiaeriană, erau puternice, ducându-le muniții carburanți, alimente și aducând peste 2.400 de răniți. Cu această ocazie, au fost pierdute 32 de avioane de transport. Au fost doborîte 58 de avioane inamice, în lupte aeriene și de către artileria antiaeriană.

Amintesc că aproape jumătate din carele blindate distruse au fost nimicite de către regimentul de care grele blindate comandat de către locot.-col. Baeke purtător al Frunzelor de Stejar la Crucea de Fier, regiment care dela începutul participării sale la luptele dela Est de Jaskov a reușit să distrugă, de la 24 Ianuarie, 400 care blindate sovietice.

Din bătălia dela vest de Carcassi, care s'a terminat prin victoria complectă a forțelor germane desprindem două mari adevăruri, că:

— Propaganda bolșevică se bazează pe minciună și fantezie, acoperind poporului rus crudul adevăr;

— Superioritatea armamentului german se afirmă din ce în ce pe câmpul de luptă și frontul rui german se afirmă din ce în ce material blindat nou de tip greu, care urmează a înfrânge forța bolșevică, alimentată de o propagandă mincinoasă și fantezistă.

Chipuri de eroi

Sergent Ciocodan Co[illegible] și Caporal Matei Gheorghe

Erau amândoi fii ai Moldovei, din ținutul Neamțului. Cel d'intâi, sergentul Ciocodan Constantin era din comuna Badeștii Baceștei iar cel de-al doilea caporalul Matei Gheorghe din comuna Dobani. Amândoi oameni buni, gospodari de frunte în satele lor.

Ciocodan era morar. Își făcuse o moară pe apă care-i aducea câștig bun. Din zori și până în noapte se găsea la moara lui măcinând rodul bogat al pământului.

Matei Gheorghe era plugar. In primăvară ieșea cu plugul pe ogor. Acelaș ogor pe care îl munciseră și strămoșii lui, pentru care se luptaseră și muriseră.

Când s'au ridicat nori negri spre Soare Răsare și țara în primejdie i-a chemat, amândoi au răspuns într'un glas : prezent.

Camaraderia lor s'a transformat repede într'o prietenie caldă. Acționau întodeauna ca unul singur. Sergentul era comandantul tunului anticar, iar caporalul era ochitorul lui. Plin de avânt și de curaj, ei i-au parte la toate luptele regimentului, urmărind fără încetare pe inamic în fuga sa : Brătuleni și Călărășeni în Basarabia, Vigoda și Cota 94,5 Paețera lângă Odesa, sunt nume de localități, în care eroismul românesc a dat măsura înaltă a forței sale și în care locuri numele celor doi camarazi se făcuseră cunoscute.

In campania anului 1942, sergentul Ciocodan Constantin și camaradul său cap. Matei Gheorghe se aflau cu regimentul lor, departe în inima Rusiei, dând lovituri tot mai grele inamicului. Bolșevicii însă nu se lăsau nici ei. Atacau cu forțe numeroase și cu bogat material de război. In ziua de 28 Septembrie, regimentul, după o lună de zile de marș istovitor către linia frontului, ajungea în satul Belonemuchiu, la 15—16 km. de Don, unde cantonează. Dar pe la orele 7 seara, regimentul primește ordin să fie imediat gata de plecare. Peste o oră toate unitățile plecau din satul Belonemuchiu, având direcția Rospapinoskaya, unde era nevoe de un grabnic autor, fiindcă inamicul atacase poziția și reușise să pătrundă într'însa. In ziua de 23 Septembrie 1942, la orele 3,20 dimineața, se dădu semnalul de plecare la atac. Unitățile noastre atacă cu vigoare. Elanul lor sperie pe inamic și slăbește rezistența.

Tunul sergentului Ciocodan Constantin, care are ca ochitor pe caporalul Matei Gheorghe, face minuni. Atacul inamicului însă se înviorează și sporește din nou în intensitate. El atacă mai mult în poziția cotei 163,3, unde încearcă să rupă poziția. Batalionul I din regimentul 15 Dorobanți, întărit cu un pluton anticar din care făceau parte și cei doi camarazi tunari, este trimis în ajutor. Contraatac după contraatac urmează cu o repeziciune uimitoare. Văzând că atacul nu izbutește bolșevicii trimit în luptă cinci tancuri. Poate ar fi reușit ele să se strecoare dacă n'ar fi fost ochii și tunurile ostașilor români.

Proectilele sboară unul după unul. Trei tancuri se opresc cu botul în pământ, cuprinse de flăcări. Incă o salvă și cei cinci monștri zac răzleți pe câmp.

Privirile serg. Ciocodan Constantin și ale caporalului Matei se întâlnesc călduroase.

In momentul când vroiau să se îmbrățișeze, focul ucigător al unei mitraliere rrămase, pe care n'o văzuse nimeni, izbucni năprasnic secerând câmpul.

Au l-a prins îmbrățișați și toț îmbrățișați au căzut. Prieteni și camarazi și după moarte, cum au fost și în viață.

PAGINA VESELĂ

Boala lui Mitică

Domnul Mitică s'a îmbolnăvit. La început a crezut așa cum credem fiecare, că-i vorba de o boală oarecare, pe care o poți duce pe picioare. Dar gluma se îngroșa din ce în ce, până când a fost nevoe să cheme doctorul. Acesta chemat, l-a sucit, l-a învârtit și i-a spus-o neted că boala nu-i de specialitatea lui. Mă rog, lucru rar la un doctor, dar a făcut-o.

— Zău? Sunt așa de grav bolnav? a zis Mitică...

— Eu ce să vă spun? Nu cred că-i grav! Un singur lucru pot să spun: că nu-i de mine. Eu m'am specializat în altfel de boale, așa că trebue să chemați pe unul care pricepe chestia...

— Și nu'mi recomandați nici un alt doctor?

— Ba da! E vorba de colegul meu Petrineanu. E un specialist în boala pe care o aveți... Uite, vă las o carte de vizită. I-o veți trimite și sunt sigur că vă va îngriji tot așa de bine ca și mine.

— Bun, doctore! Îți mulțumesc!

Bine înțeles că Mitică al nostru a și trimis după doctorul cel nou, care a venit imediat... După o consultare foarte serioasă, doctorul clătină din cap...

— Să sperăm că nu va fi nevoe de operație... Dar, nu-i așa, domnule, că ați cam băut în viața dv.?

— Păi mi-a fost sete! Puteam să rabd? Mi se usca gâtul!

— Totuș, cam prea multă sete pentru ficatul dv. Să vedem...

Și a plecat. A durat tratamentul cam vreo trei săptămâni, în care timp Mitică al nostru s'a îndrăvenit cumsecade.

— Foarte bine! Minunat. Acum, stimate domn, va trebui să vă mai potoliți setea și cu apă. Altminteri, ficatul nu vă mai ascultă. Și poate să vă facă cine știe ce dăndănaie...

— Dar, cel puțin acum, lucrurile stau bine?

— Minunat... Insă, ce să vă spun, nu prea am făcut mare lucru în boala dv. Dumnezeu a făcut totul!

— Serios?

— Eu nu sunt omul care să mă...

— Atunci, doctore, zise Mitică glumind (că era bun de așa ceva) dacă așa stau lucrurile, n'am nici un ban să vă plătesc pentru vizite... Nu? Dar tu pomenești că Dumnezeu îmi cere viața; așa că trebue să-ți plătesc ceva, ca să nu rămân dator.

Paznicul: *Domnule, permisul dv. de vânătoare nu mai e bun! A expirat!*
Vânătorul: *Da, dar eu trag în iepurii de anul trecut!*

DATORIA BUCLUCAȘĂ

— Bună dimineața vecine!

— Bună să-ți fie inima! Dar ce ai? Te văd cam supărat...

— Apăi cum să nu fiu, măi vecine... Mi s'a îmbolnăvit vaca!

— Nu vorbi!... Dar ce are?

— D'apoi Dumnezeu să știe, că eu unul nu știu!...

— L-ai descântat de deochiu? Că deochiul o săgetează drept la inimă!

— Descântat nene, cu apă neîncepută și cu tărâțe noui. Degeaba... zace cu ochii duși și mi se rupe inima când o văd!...

— Așa e! Mie-mi spui? Eu n'am avut nevasta bolnavă?

— Ehei! Una-l nevasta și alta-i vaca! Că dacă-ți moare nevasta, apoi găsești chiar a doua zi câte vrei și pe alese! Vacă însă cam greu!...

— Da! Aici ai dreptate... Dom'le, da' i-ai lăsat sânge?

— I-am lăsat și sânge... Degeaba! Mai am înc'un leac, care dacă nu-i face nimic, apoi facă-se voia Domnului. Eu nu mă mai bag...

— Și care-i leacul acela?

— Curând întrebași, curând să-i fie leacul!...

— Să dea Dumnezeu! Că o vacă la casa omului e mare lucru, mă!

— Oho! Mie-mi spui? Face cât douăzeci de neveste la un loc! Și unde mai pui că ea nu vorbește, săraca! Se uită la mine cu niște ochi mari, plini de suferință, dar pas' de-i fă ceva dacă poți!...

— Mare-i Dumnezeu, vecine!...

— Mare! Și s'o tăudura și de noi!...

Și s'au despărțit. A trecut apoi o bucată de vreme când nu s'au mai văzut. Până într'o dimineață, când vecinul veni iar la gard.

— Bună dimineața măi vecine!

— Bună să-ți fie inima!

— Știi că și mie mi s'a îmbolnăvit vaca?

— Nu mai spune!

— Zău așa! I-am făcut tot ce mi-a trăznit prin cap! Degeaba!...

— I-auzi!

— Și-am venit la d-ta să'mi spui ce leac a fost ăla de pe urmă care l-ai întrebuințat.

— Apăi, vecine, i-am dat gaz cu pucioasă!

— Gaz cu pucioasă?

— Da!

— Mulțumesc vecine! Parcă sunt mort!...

— Apăi nu-ți aduci aminte că și eu eram la fel?

— Păi d'aia venii la d-ta!... Poate să am noroc!

— Să-ți dea Dumnezeu!... Că doar el, drăguțu' să te ajute...

— Bună ziua!

— Cu bine, vecine!...

Au trecut apoi iar câteva zile, după care vecinul iar veni la gard...

— Bună ziua vecine!

— Să ne dea Dumnezeu numai bine!...

— Știi, cu vaca aia a mea!

— Mda! Știu! Ei? Ce-ai făcut?

— Păi ce să-i fac? N'ai auzit?

— Nu, vecine! Că fusei vreo două zile la pădure! Nu mai aveam un gătej de lemne...

— Așa? Incaltea ai găsit ceva?

— Găsit, vecine, acolo, ca să nu mă car cu carul gol... Da' nu-mi spuneai cu vaca!

— Apăi i-am dat ce mi-ai spus: gaz cu pucioasă!...

— Da! Da' cum i-ai dat?

— Păi am luat gaz și pucioasă și am pus pucioasă... și i-am aruncat în ne de tot... Apăi i-am deschis gura și i le-am turnat...

— Așa am făcut și eu!..

— Biata vacă s'a uitat lung la mine, s'a sculat în picioare și a răcnit odată de credeam c'a căpiat...

— Așa a făcut și vaca mea!...

— Pe urmă a început să sufle greu, așa ca și când se înea!..

— La fel ca a mea!..

— Eu am crezut că asta trebue să facă! Medicamentul era tare!

— Mda!..

— Insă până la urmă a început să tremure, s'a trântit iar jos și și-a dat sufletul... Ce fel de medicament mi-ai dat? Că n'a fost bun!...

— La fel cu acela pe care l-am dat vacii mele. Căci și ea, ca a d-tale, s'a trântit și nu s'a mai sculat până azi! Uite-i colo pielea!

HAZURI

S'au înțeles!...

MITICA. — Ei, ne-am înțeles să ne vedem Marți.

SICA. — Marți e imposibil! Plec la Paris!

MITICA. — Atunci ne vedem Miercuri!

La restaurant

— Chelner, ți-am cerut două parți de șuncă și văd că mi-ai adus numai una!

— Probabil că bucătarul a vrut s'o taie în două, conașule!

Nu-i nimic!

— Domnule director ați anunțat în ziarul dumneavoastră că am murit.

— Nu-i nimic! Se poate repara: mâine te vom trece la rubrica „născuți".

S'a îmbolnăvit!...

— Domnule profesor, am venit să reclam că fiul meu Totonel s'a îmbolnăvit grav din pricina dumneavoastră.

— Din pricina mea domnule Lonescu? Cum se poate?

— Da, l-ați dat la aritmetică o problemă: dacă ne trebue un minut ca să mâncăm o prăjitură, cât timp nu trebuie ca să mâncăm zece prăjituri?

— El, și?

— Când a ajuns la a opta, l s'a stricat stomacul!

La judecată

— Dar mărturisește odată că ai furat revolverul și nu mai fi să-mi pierd vremea degeaba!

— El da! L-am furat fiindcă voiam să mă împușc.

— Atunci, dacă e așa, de ce l-ai vândut?

— Ca să am cu ce cumpăra gloanțe...

Putere de convingere

— Ascultă dragă, cum ai aranjat cu vecinul al cărui câine te muscase săptămâna trecută?

— L-am dat în judecată... dar mai bine să nu mai vorbim de chestia asta.

— De ce să nu vorbim?

— Inchipuește-ți dragă, avocatul lui a convins pe judecător că eu am fost acela care l-am mușcat câinele!

NEGUSTORUL E DE VINĂ!

Ei *Nu se poate, drăguț! Să dai 5000 lei pe o pălărior Îți dai seama că mă ruinezi?*

Ea *Știi că-mi place! Ce-mi spui mie nouă? Spune-le patronului de magazin!...*

LA PESCUIT

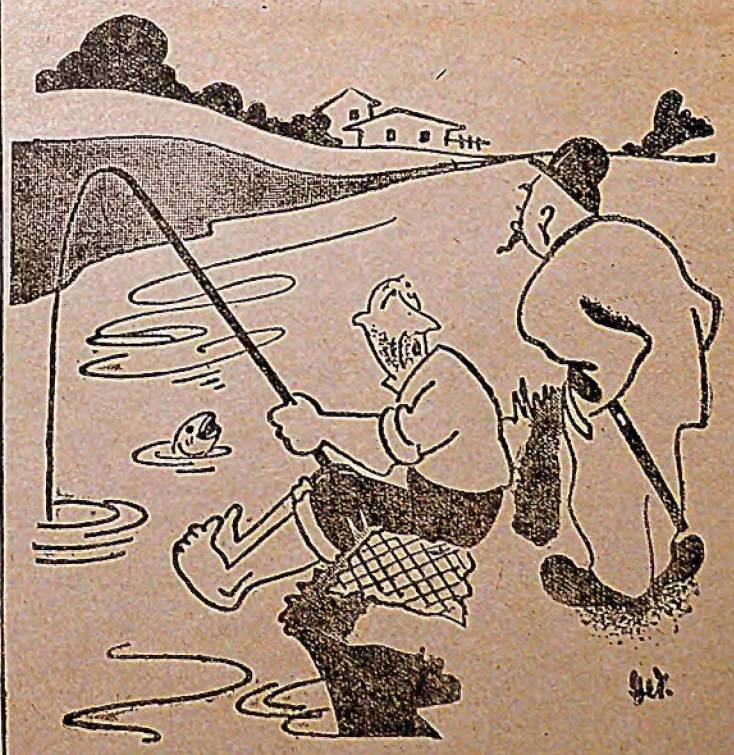

— *Te-ai ales cu ceva de când pescuești aici?*

— *Da! Cu un reumatism general!...*

ARMATA SOVIETICĂ
LIPSITĂ DE HRANĂ ŞI IMBRĂCĂMINTE

In spatele frontului bolşevic, bântue foametea. Mii de vieţi nevinovate se sting în cumplitele chinuri ale foamei.

Însăşi trupele de pe front sunt insuficient hrănite. Văzând că nu pot da nici un sprijin norodului flămânzit, care umple satele şi oraşele, bolşevicii au făcut din această lipsă totală de alimente, o armă a recrutării forţate.

„...Nu putem să ne îngrijim de populaţia civilă, întrucât avem multe alte griji, decât acelea de a hrăni copii, bătrâni şi neputincioşi. Cei ce nu vor să piară de foame acasă, să meargă pe front. Acolo, le vom da cel puţin o bucată de pâine de orz".

Acestea sunt cuvintele armatei roşii cu care întâmpină pe toţi cei ce le întind mâna la colţuri de stradă, purtându-şi mizeria vieţii lor, în soarta amară a cerşetoriei.

Dar această lipsă totală, nu se arată numai în ceeace priveşte hrana şi îmbrăcămintea. Armata roşie nu mai seamănă cu o oştire organizată, ci mai de grabă cu o adunătură de haine pestriţe, căci toţi cei recrutaţi forţat de anul trecut încoace, fac serviciul militar în hainele lor, sărăcăcioase şi sdrenţuite, aşa cum au plecat îmbrăcaţi de acasă, cu multe luni în urmă. Bolşevicii nu pot să le dea măcar o manta militară, care să acopere hainele de toate soiurile şi categoriile, pe care le poartă ostaşii adunaţi din diferite colţuri ale stepei ruse.

Mai adăugăm apoi şi faptul că cei înrolaţi în armată ca „voluntari", bărbaţi, femei şi copii, — nu sunt decât cei cari, urmăriţi de chipul aspru al foametei, doresc să plece pe front, unde speră, ca la momentul potrivit, să treacă într'un prizonierat omenesc, lipsit de tortura foamei.

Printre răniţii şi prizonierii luaţi recent, cu ocazia incursiunei dela Dimitrievka, am avut ocazia să verificăm şi mai mult, reala stare de lucruri, din armata roşie, care se apropie cu paşi repezi de prăbuşirea totală.

Căci în adevăr, dacă cei capturaţi acolo, nu ar fi avut asupra lor arme şi câteva grenade şi dacă nu-i vedeam încinşi cu centuri de cânepă, am fi crezut că sunt civili, rătăciţi în noaptea aceea întunecoasă, pe ghiaţa limanului de sub gura Bugului. Nimic altceva nu ne dădea să înţelegem că aceştia sunt „ostaşi" din armata regulată a mareşalului Stalin.

Unii purtau şepci civile soioase, alţii un fel de căciulă făcută din nişte foşti pâslari, iar un altul, purta un carâmb de ciorap, cusut la un capăt. Nu mai vorbim de îmbrăcămintea hainelor, pantalonilor şi încălţămintei, cari erau de toate felurile şi de toate culorile. Şi nu mai stăruim nici asupra situaţiei în care se prezentau aceste sdrenţe, petecite şi răsuflate pe toate părţile.

Ne uităm la aceşti „ostaşi-civili" şi parcă mai de grabă ne încerca un sentiment de milă, decât mândria că făcusem atâţi prizonieri. Nici unul nu avea măcar un flanel, un cojoc, sau un paiton, deşi gerul era destul de mare, din moment ce apa limanului, cu o lăţime de 8—10 km., îngheţase complect.

Ne-au povestit despre lipsa

cumplită ce domneşte în armata sovietică, atât în ce priveşte hrana cât şi îmbrăcămintea. In fară de... centuri de cânepă şi câteodată şi nişte saboţi de cauciuc, magaziile unităţilor, nu posedă nici un fel de îmbrăcăminte. Nici măcar câteva cămăşi sau ismene. (Toţi erau îmbrăcaţi în cămăşile lor civile, din care nu mai rămâneseră decât firele).

Cu masa o duc iarăşi desul de rău. Numai la masa de 12 primesc o bucată de pâine, iar seara se mulţumesc cu o zeamă de cartofi sau sfeclă, pe care, — fiind subţire — mai mult o beau, aşa ca pe ceaiu. In ziua aceea nu li se căduse nimic, spunându-le că vor primi la înapoiere porţie dublă, dacă vor aduce prizonieri români. După aceste mărturisiri, cea dintâi dorinţă a lor, a fost să-i ducem la o cameră caldă şi să le dăm ceva mâncare.

Deci... „frigul şi foamea", armele cu care au sperat bolşevicii să sdrobească rezistenţa noastră din Răsărit, s'au întors acum atât de brutal împotriva lor, căci în timp ce ostaşii români, foarte bine echipaţi, dela cămaşă până la cojoacele ce cad până în pământ, stau de pază pe litoral, fără să le pese de vântul şi gerul stepei, oastea pestriţă a mareşalului Stalin, tremură de frig şi cerşeşte pâine!...

Slt. D. Bunescu
Reporter de război S.M.P.

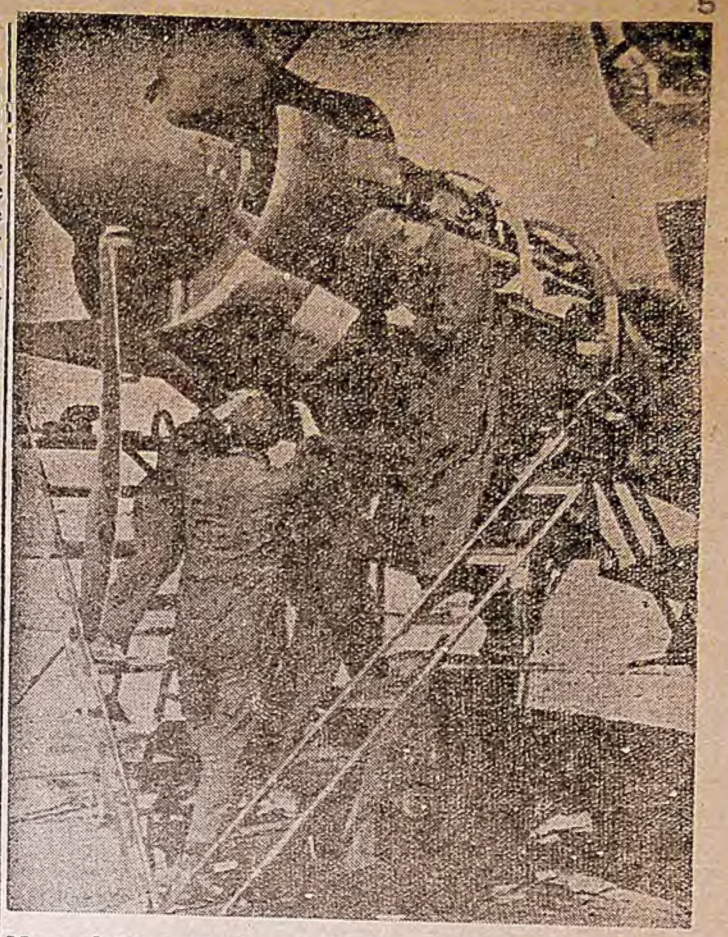

Mecanicii români, verifică cu minuţiozitate şi atenţi motoarele acestui bombardier întors din misiune *(S. M. P.)*

Trei camarazi au căzut la datorie

Nedespărţiţi, serg. Ilie Bârsan, frunt. Soare Macovei şi sold. Iaciu Florea, au luptat în acelaş ploton şi la aceeaşi grupă, dela începutul războiului şi până au căzut toţi trei. I-am cunoscut pe toţi trei, încă înainte de a pleca cu regimentul pe front.

Bârsan Ilie era un flăcău mic de statură, dar foarte voinic şi viteaz. Era unul dintre cei mai buni comandanţi de patrulă din regiment; la concursurile de *comandanţi de patrulă*, serg. Bârsan lua totdeauna premiul I, iar pe front, a întreprins cele mai îndrăzneţe incursiuni în timpul luptelor din răsărit. A luptat vitejeşte la cucerirea Odesei, la Temriuk, unde a fost rănit, la Anapa şi în Munţii Caucaz, iar pentru vitejia lui a fost decorat cu toate distincţiunile cuvenite gradului său de sergent.

Din grupa lui Bârsan au făcut parte, încă dela început, atât fruntaşul Soare Macovei, cât şi soldatul Iaciu Florea. Primul era moldovean din acelaş judeţ cu Bârsan, iar al doilea era de pe meleagurile Teleormanului.

Soare Macovei, era cel mai vesel soldat din ploton, reuşind totdeauna să provoace prin ghiduşiile lui răset şi veselie, în rândurile camarazilor săi, făcând astfel ca în unele momente să uităm de greutăţile războiului. In luptă era îndrăzneţ. Ba, chiar adesea ne uimea această îndrăzneală a lui Soare, care în timpul celor mai violente bombardamente, cu mult sânge rece, ţinea să respecte toate „exerciţiile pregătitoare de tragere", ţintind pe duşman ca la vânătoare. In lupta de la Kalabatca, neavând posibilitatea să ne împrospătăm cu muniţie din spate, am întrebat cine poate să se strecoare peste şosea în spate şi să ne aducă muniţii? — „Dacă Iactu vrea să meargă cu mine, ne ducem amândoi", îmi răspunse Soare.

Iaciu Florea, încadrat chiar de la început ca împrospătător la una din puştile mitraliere din grupa lui Bârsan, a rămas în această misiune până la sfârşit. Timp de 2 ani şi 7 luni, a servit la aceiaşi puşcă mitralieră, care a funcţionat perfect în orice vreme. Iancu Florea se obicinuise atât de mult cu ţăcănitul acestei puşti mitraliere, încât o cunoştea dela distanţă. Decâteori nu s'a întâmplat ca din cauza regrupărilor pe escadroane şi plotoane, puşca mitralieră, la care servea Iaciu, să fie repartizată la un alt ploton. Atunci el era nemulţumit că „puşca" lui a fost dată altora.

Soare Macovei a căzut în luptele de retragere din Peninsula Taman, serg. Ilie Bârsan, a căzut în ziua de 31 Decembrie 1943, iar Iaciu Florea, în ziua de 11 Ianuarie 1944, în luptele ce se dau şi astăzi la poarta de nord a Crimeei.

Au fost toţi trei camarazi nedespărţiţi, luptând braţ la braţ la Odesa, la Azov, în Caucaz şi Cuban, pentru *a-şi apăra „ţara" lor*, cum zicea adesea Soare Macovei. Bravura lor în luptă era cunoscută de toţi camarazii şi deaceia cu prilejul decorării lor cu „Bărbăţie şi Credinţă", „Crucea Serviciului Credincios" şi „Virtutea Militară", se creaseră întregi legende.

Cine din escadron nu-şi aminteşte de Iaciu, cum trăgea cu două puşti mitraliere pe şesul dela Kalabatca, sau cine din escadron nu-şi aminteşte cum serg. Ilie Bârsan, pe care-l oprisem cu grupa în ariergardă în pădurea de pe Berg Lambina, îşi muta puştile mitraliere din loc în loc, ca să-i facă pe ruşi să creadă că acolo avem un număr mare de arme automate şi că deci a rămas pe poziţie unitatea întreagă.

Prin moartea eroică a fiecăruia din aceşti trei camarazi, Neamul Românesc a jertfit trei din cei mai buni fii ai săi, cari au luptat ani întregi, departe de „ţărişoara" lor, pentru apărarea şi viitorul ei.

Trei buni camarazi au căzut la datorie.

Slt. Gr. Filip-Lupu

SCRISOAREA UNUI PREOT CĂTRE ÎNVĂŢĂTORUL SATULUI

S'au împlinit doi ani şi jumătate, de când armata română a pornit marşul de desrobire împotriva celor ce se aţinseseră, fără drept, de pământul voevodal al lui Ştefan cel Mare. De atunci şi până acum, uriaşa înceştare cu duşmanii civilizaţiei şi ai lui Dumnezeu, n'a conţenit nici o clipă. Dar şi avântul ostaşilor noştri s'a oţelit tot mai mult, cu fiecare biruinţă câştigată şi a cresçut în măsura în care tureţul bolşevic îşi istoveşte ultimele puteri de viaţă.

Saiul eroic, care a cuprins în Iunie 1941, întreaga Naţiune, departe de a-şi potoli avântul, din contră, se măreşte necontenit, întocmai ca un torent, care n'a ajuns încă în poiana revărsării odihnitoare. Acest spirit nou, instaurat în sufletul neamului românesc odată cu „trecerea Prutului", este întreţinut în interior de minunatele fapte de arme săvârşite pe câmpul de bătaie, iar aici pe front este întreţinut de veştile bune, pe cari ni le trimit cei din ţară.

Zilele acestea camaradul D. a primit o scrisoare dela preotul P. Mogoşeanu alături de care, în vremurile de linişte, conlucrează la ridicarea satului Corneuţi, de lângă crestele munţilor Mehedinţi. Preotul, rămas acum singur, atât cu grija altarului cât şi cu aceia a şcolii, scrie :.. „Cât de mult aş dori să fii aici, alături de mine, pentru ca să mă ajuţi cu sabia cuvântului adevărat, aşa cum ajuţi acolo neamul, cu baioneta oţelului lucitor".. „Totuşi — continua scrisoarea — respectul şi stima ce-ţi port acum, când te ştiu prezent pe câmpul de onoare al dreptăţii româneşti, sunt incomparabil mai mari, decât dacă ai fi aici şi n'ai participa deci, la cea mai frumoasă pagină a evangheliei noastre naţionale"..

Data când preotul Mogoşeanu scrie scrisoarea, îl face să-şi poarte mintea în trecut, căci iată ce scrie mai departe :

„Scriu aceste rânduri în ziua de 24 Ianuarie şi gândul îmi fuge în urmă către clipele frumoase petrecute împreună, în munca purtată pe ogorul luminării poporului. Îmi aduc aminte de cuvântările d-tale la astfel de sărbători, când plecai dela pilda Samarineanului, ori a fecioarelor cu untdelemn în candele, ori însfârşit dela pilda celor zece leproşi şi ajungeai la înalte şi rodnice învăţăminte pentru săteni. Cuvintele Mântuitorului : „Scoală-te şi mergi, credinţa ta te-a mântuit", cu care ai încheiat una din cuvântările d-tale, s'au adeverit pentru noi Românii, la 22 Iunie 1941, când „ne-am sculat", am pus mâna pe arme şi am mers înainte, cu credinţa nestrămutată în izbânda dreptăţii noastre."

Citind aceste rânduri, îţi dai seama imediat, nu numai de legătura strânsă ce există între educatorii satelor — preot şi învăţător — dar şi de înălţătoarele sentimente, cu cari slujitorii bisericei participă la greutatea luptei noastre de aici.

Mai departe, citim următoarele: .„Nu numai că ne rugăm zilnic, ca să vă înapoiaţi victorioşi, dar ne trudim ca prin munca noastră de aici, să vă uşurăm traiul şi biruinţa voastră".

In încheiere, mişcătoarea scrisoare a preotului Mogoşeanu spune : .„In clipele de răgaz, pe cari ţi le lasă lupta dusă împotriva duşmanului ce se pregătise atât de bine pentru o uriaşă distrugere a tot ce este bun şi sfânt, mai scrie-ne şi nouă, celor rămaşi aici"..

Numai cei ce au purtat greul pe locurile acestea — departe de ţară şi de căminul drag — îşi pot da seama câtă bună dispoziţie şi ce evocatoare amintiri, ne răscolesc întreaga noastră fiinţă, astfel de scrisori!.. Ele sunt ca o adiere plăcută de vânt, ce vine să aureoleze virtuţile cele mai alese ale sufletului nostru. Iar în încleştarea bătăliilor, ele devin talismane, pe cari le purtăm în dreptul inimii!..

CRONICA MEDICALĂ

Hormonul sportului și glanda curajului

Pe o amforă greacă de 3000 aani este reprezentat un atlet care se antrenează bătând cu pumnul într'un sac atârnat de un copac. Atletul poate că se antrena pentru luptele „greco-romane" sau chiar și pentru box, căci și în antichitate exista un fel de box, pugilatul, lupta cu pumnul învelit în piele dar se folosea adeseori un truc, de a pune bile de plumb în interiorul acestor „mănuși" de piele, așa încât mulți luptători își pierdeau viața. De atunci s'a uitat această luptă, ca revenind abia mult mai târziu, ca box, cu reguli stabilite, un sport cu mulți adepți astăzi. Din antichitate știm că se făcea mult sport, atât la greci, romani, cât și la popoarele germanice, spunându-se de pildă despre Teutbod, regele teutonilor, că putea sări peste șase cai. In Evul Mediu se făcea mult sport, mai ales sporturi care cer prezență de spirit, jocurile cavalerilor, călăria, turnirele. Sportul popular erau alergările, la care luau parte femei, copii, chiar clerici. Deasemenea se arunca cu piatra, fiind renumit ducele Christoph de Bavaria; însă astăzi se găsește la Muenchen o piatră de 182 kilogame pe care ar fi aruncat-o în anul 1490 ducele dela o distanță mare. La țară se juca și un fel de volley-ball, iar la serbările populare aveau loc lupte „greco-romane". Și studenții erau mari aderenți ai acestui sport. După Evul Mediu s'a cam neglijat sportul, atribuindu-i-se din nou meritul cuvenit abia în secolul trecut. Dar performanțele sportive depind oare de o anumită structură și mărire a corpului? Această problemă și-au pus-o chiar sportivii din antichitate. Savanții contimporani au constatat în legătură cu aceasta că vâslitorii, arcașii, săritorii și alergătorii pe distanțe mijlocii au fost în medie foarte mari, în timp ce la luptători, boxeuri și alergători pe distanțe mari mărimea a fost de obiceiu sub 170 cm. Mărimea medie a fost calculată la 173 cm. pentru toate aceste sporturi. Făcându-se experiențe cu adrenalină, produsul rinichilului secundar, s'a constatat că această substanță stimulează activitatea inimii și a pulsului și că prezența ei este influențată de emoții sufletești, dar în deosebi la persoane care fac sport cu pasiune. Astfel adrenalina a fost numită „hormonul sportului", iar glanda supra-renală, „glanda curajului".

Altă funcție a hormonilor

Un medic veterinar din Danemarca a făcut o senzațională comunicare cu privire la cazul unei iepe tratată de el cu anumite injecții hormonale. Este vorba anume de o iapă care după nașterea mânzului, primul din cariera ei de mamă, s'a arătat absolut indiferentă față de noul născut, neluându-l în seamă și nelăsându-l să sugă. La numai două minute după ce medicul i-a injectat o anumită soluție hormonală, atitudinea iepei s'a schimbat fundamental. A devenit cea mai iubitoare mamă ce s'ar fi putut închipui. Toate instinctele materne se treziseră deodată, ca prin minune. Câte mame din specia noastră umană n'ar avea nevoe de astfel de injecții!

SBUCIUMATA ISTORIE A MÂNĂSTIRII MONTE CASSINO

In urma barbariilor și nejustificatelor atacuri aeriene anglo-americane asupra mânăstirii Cassino, care după ultimele date informative a fost distrusă în proporție de 95 la sută, atenția generală s'a îndreptat asupra orășelului Cassino, așezat pe ruinele anticului Cassinum. Cassinum este menționat ca aparținând romanilor, încă cu patru secole înainte de Christos, iar cronicarii de mai târziu îl înfățișează ca pe o localitate prietenoasă și înconjurată de terenuri roditoare. A urmat apoi o lungă epocă de decădere. In Evul Mediu s'a născut din ruine și resturi de coloane un nou oraș, San Germano, care a intrat în istorie datorită păcii încheiată acolo în anul 1230 între împăratul german Frederic II și Papa Grigore IX. Au trecut aproape 100 de ani până când acest orășel, așezat pe țărmul râului Rapido, să atragă din nou atenția asupra lui. Murat, generalul lui Napoleon, a fost silit de austriaci să intre acolo în luptă la 16 Martie 1815 și a suferit o grea înfrângere. Astăzi San Germano a dispărut de pe hartă; în 1871 Roma a dat un decret prin care s'a revenit la vechiul nume, Cassino. Au trecut vremurile când împărații și papii își aveau Curți în văile munților din Italia de sud, dar deasupra orășelului Cassino se înalță încă și astăzi impresionantele ruine ale cetății Rocca Ianula: are un turn de apărare construit după tipul german, datând din epoca dinastiei Hohenstaufen. Până la începerea războiului Monte Cassino a fost unul dintre punctele de atracție ale Italiei, mult vizitat de străini.

La câteva minute sud de oraș, pe șoseaua vicinală redusă, se găsesc ruinele uriașe ale unui amfiteatru aproape circular. Mai în sus, stă biserica del Crocefisso, clădită din blocuri de piatră și având în mijloc un mausoleu antic construit din travestin, marmură și o cupolă interioară. Pe colinele de alci și-au clădit odinioară și stăpânitorii romani vile ale căror resturi au fost scoase la lumină acum câțiva ani. S'a dat atunci de urmele unei vechi șosele militare, Via Latina, ale cărei dale de piatră au apărut în urma săpăturilor. Din orașul Cassino, situat pe un platou, pornește o șosea în serpentină ducând până la vârful Monte Cassino înalt de 519 metri. Acolo se află mânăstirea care a devenit leagănul Ordinului Benedictinilor. In anul 589 Benedict de Nursia a ridicat-o pe temeliile unui templu închinat lui Apolo. In furtuna timpurilor mânăstirea a avut mult de suferit: mai întâi de pe urma năvalei longobarzilor și în 889 a fost distrusă de sarazini.

Monte Cassino a fost totdeauna o mânăstire vestită pentru activitatea ei științifică: pe la anul 790 Paulus Diaconus a scris acolo Istoria Longobarzilor. Când un cutremur de pământ a devastat în 1349 zone întinse din Italia de sud, Monte Cassino s'a dărâmat până în temelii. După un veac și jumătate a bântuit din nou războiul, transformând mânăstirea într'un morman de ruine. In anul 1866, după ce a fost refăcută, mânăstirea a fost declarată monument național și de atunci există sub forma de instituție de educație condus de călugării benedictini. La ultima reconstrucție s'a avut în vedere și eventualitatea cutremurelor iar în anul 1929 i s'a adăogat un turn de observație. Un funicular leagă mânăstirea cu orașul de jos.

Biblioteca dela Monte Cassino, cu cele 70.000 de volume și 80.000 de documente ale ei, este faimoasă în rândurile oamenilor de știință din toată lumea. Este probabil că datorăm Papei Victor al III-lea, decedat în 1087, păstrarea operelor lui Tacit, Apuleius, Varro și ale altor scriitori antici. In arhiva dela Monte Cassino se păstra și un mare număr de inscripții provenind din ruinele vechiului Cassinum. In afară de aproximativ 800 documente ale vechilor împărați, regi și duci, a fost păstrată aici și o copie completă a Bulelor papale din sec. XI.

Și din punct de vedere al peisagiului Monte Cassino este unul din tre cele mai frumoase locuri din Italia de sud. Ai de aici o vedere minuantă asupra văii lorgi Garigliano, asupra văii San Germano străjuită de pereții stâncoși ai munților Mattese și către munții Abruzzi, de o sălbatecă măreție.

Cinci minute strategie

ABECEDAR MILITAR PENTRU ARTILERIȘTI

Ricoșet, proectil care după atingerea pământului ricoșează și își continuă calea pe o traectorie neregulată. Proectilele de acest fel, aruncate cu arme de mână, se numesc granate-ricoșete, explodează ca ricoșetele în aer și au efectul focoaselor brizante. Ele sunt folosite la trageri împotriva unor ținte vii.

Unitățile de recunoaștere ale aviației sunt alcătuite din 2—3 escadrile de câte 9 avioane de recunoaștere, utilizate pentru anumite misiuni în mod individual. Ele pot fi repartizate în mod definitiv sau provizoriu pe lângă un comandament.

Înălțătorul este aparatul de ochire al tunurilor. Înălțătoarele mai vechi constau dintr'o tijă cu diviziuni în grade și pentru distanță după care țeava capătă înclinarea corespunzătoare și un vizor care pentru corectarea ochirii în direcție era culisant. Tunurile moderne sunt prevăzute cu un înălțător-lunetă.

Focosul percutant este un foc care determină explozia proectilului în momentul când el se lovește de pământ sau de țintă.

Unghiu de cădere este unghiul sub care un proectil atinge suprafața țintei. El influențează forța de pătrundere a proectilului, iar la ricoșat viteza traectorie.

Curbă balistică este forma traectoriei unui proectil după ce acesta a părăsit țeava armei. Ea este influențată în special de viteza inițială, forma și greutatea proectilului, unghiul de ridicare al țevii armei, deviația laterală datorită ghintului țevii, forța de atracție a pământului, rezistența aerului și influențele meteorologice. O imagină materializată a curbei balistice ne o dă o țâșnitură de apă dintr'un furtun.

Raportul Varvara (Varvara-patroana artileriei). Datele meteorologice determinate de serviciul meteorologic militar pentru tragerile artileriei, sunt transmise sub forma unui raport Varvara (buletin de sondaj atmosferic) trupele situate pe o rază de circa 30 km. la fiecare 2—3 ore. Raportul Varvara conține influențele balistice ale zilei spre exemplu, greutatea aerului (dependentă de presiunea, temperatura și umiditatea atmosferică), intensitatea și direcția vântului. Aceste influențe atmosferice trebuesc parate cu mare grijă, mai ales la tragerile indirecte.

Divizionul de observație constând dintr'un stat major, pluton de transmisiuni, unitate de topografie pluton meteorologic baterie topografică, baterie de reperaj prin sunet, baterie de reperaj prin observare terestră toate motorizate, procură datele necesare pentru tragerea indirectă a bateriilor unei divizii face tragerile de regulare, descoperă bateriile inamice și complectează informațiile date de aviatori și baloanele captive.

Consilierii medicali sunt medici civili cu renume științific și vastă experiență, care sunt utilizați în războiu pe lângă Statele Majore pentru sfaturi și colaborare în domeniul specialității lor. Sunt în special chirurgi, medici specialiști pentru boli interne, psihiatri și patologi.

In regiunile deluroase există adesea porțiuni care se află în unghiuri moarte, prin urmare nu pot fi atinse prin foc frontal, ca vâlcelele sau pantele repezi. Se caută ca astfel de locuri din propriile poziții să fie barate din flanc prin foc. Luarea în seamă a posibilității de ținere sub foc a unei porțiuni de teren a influențat în mod hotărîtor construcția fortificațiilor.

Contragarda, o mică construcție terestră în fața unui bastion, de cele mai multe ori de formă triunghiulară, servind pentru punerea în linie de bătaie a tunurilor.

ȘTIINȚĂ PENTRU TOȚI

Animale care pot trăi și în aer și în apă

In genere animalele de pe uscat se înăbușesc după un timp mai scurt sau mai lung în apă, deoarece nu au aer suficient. Puține animale terestre dispunând de organe pentru acumularea aerului sub apă. Și aci există însă excepții. Paraziții, de pildă, pot trăi nelimitat sub apă. Nu sunt animale terestre propriu zise, elementul lor însă nu este apa, dar tot lipsit de aer și sărac în oxigen, încât își câștigă energia vitală fără sau cu puțin aer-oxigen, prin fermentare, asemănător ca la bacteriile anaerobe sau la ciuperci, sau prin oxigen care este câștigat prin transformarea unei substanțe bogate în oxigen într'o grăsime săracă în oxigen, adică respirația intramoleculară. Dar paraziții aceștia pot trăi și la aer sau în pur oxigen. Printre animalele care respiră în mod normal aer, insectele pot trăi fără aer-oxigen. Unii gândaci pot trăi sub apă până la 96 de ore, alte insecte mor după 71 de ore sau 63 de ore. Greerii nu pot sta decât 7 ore sub apă. In apă cad într'un fel de stare de întepenează ca iarna, când funcțiunile vitale sunt foarte limitate. Produsele de asimilare formate în timpul statului sub apă, prin fermentare sau respirație intramoleculară, sunt eliminate printr'o așa numită respirație de refacere, fază de restituție cu consum dublu de oxigen. Și râma și alți viermi pot trăi fără oxigen, dar un timp scurt; sub apă pot sta respirând prin piele, care le permite să folosească oxigenul din apă, pentru câștigarea energiei vitale.

Relații dintre mușchi și suflet

Dr. Gertrud Soelken dela Institutul Kaiser Wilhelm pentru cercetarea creerului, a întreprins o serie de cercetări asupra capacității de reacțiune psihomotrice a mușchiulaturii omenești. Una din problemele principale a fost cercetarea însușirilor așa numitei mușchiulaturi striate, baza fizică a mișcărilor omului. Ținuta și mișcarea sunt asigurate prin adaptarea perfectă a tensiunii diferitelor grupuri de mușchiulatură. S'au cercetat condițiile respective la brat. Mușchiul complect întins prezintă o curbă sinus complect regulată. Dar aceasta se produce numai în momente de liniște sufletească. Dacă se încearcă cu persoane asupra căreia se face experiența, o conversație care duce la manifestațiuni afective, curba devine neregulată. Este suficientă o mică afecție. Acest fel de cercetări sunt un criteriu bun pentru starea mușchiulaturii. Dintre 50 persoane sănătoase, numai 30% au prezentat o curbă sinus perfectă. La celelalte persoane este deci suficientă existența psihică în forma sa obișnuită, pentru a produce oscilații permanente. Există curbe care se aseamănă mai mult cu o linie dreaptă, chiar la oameni sănătoși. Așa cum fiecare om posedă scrisul lui, se pare că are și curba lui personală caracteristică pentru capacitatea de reacțiune psihomotrică a mușchiulaturii sale. Dar ca și în grafologie, există aci anumiți tipi psihologici, care se aseamănă în constituție și prin însușirile ereditare.

Reportajele Zilei

Din țară

Moartea generalului Florea Mitrănescu

Luni după masă la ora 18 la locuința sa din str. Ungureanu a încetat din viață generalul de Corp de Armată Florea Mitrănescu, comandantul corpului 7 Armată și al garnizoanei locale. Generalul Mitrănescu originar dintr'o comună din județul Gorj a suferit de Leucemie și moare în etate de 58 ani lăsând în urmă-i unanime și sincere regrete în lumea militară cât și cea civilă. In momentul tristului desnodământ la căpătâiul generalului se aflau îndurerata văduvă, d-nii generali Schmidt, Saidac precum și alți ofițeri subalterni ai regretatului comandant. Imediat după producerea funestrului act toate instituțiile locale au arborat doliu.

Marți 22 crt., ora 11 la catafalcul defunctului general s'a oficiat un serviciu divin la care a participat întreaga oficialitate locală iar după masă rămășițele pământești ale celui care a fost generalul de corp de armată Florea Mitrănescu au fost transportate cu acceleratul la București pentru înhumare.

Ofițeri generali decorați cu „Mihai Viteazul"

Prin Inaltul Decret Nr. 382/944 s'a conferit ofițerilor generali din Armata Română, următoarele decorațiuni de război:

ORDINUL MILITAR „MIHAI VITEAZUL" CL. II-a

Generalului de Armată Dumitrescu Petre, pentrucă dela începutul războiului se află la comanda unei Armate, menținând cu energie, vigoarea morală și fizică a trupelor din subordinele sale.

In aceste condițiuni, reușite operațiunii din Cuban și acțiunea victorioasă dela Eltingen și Kerci și-au avut imboldul moral, în îndemnul și pildă Generalului de Armată Dumitrescu Petre.

— Generalului de Brigadă Mocîlski Leonard, dela începutul războiului, fiind necontenit pe front, s'a distins prin exemplul său personal, destoinicia și dârzenia cu care a comandat unitățile de vânători de munte.

A dat dovadă în toate acțiunile, nu numai de o conducere deosebit de valoroasă, dar și de un curaj excepțional binerecunoscut.

A contribuit cu Batalioanele sale la victoria dela Kerci și Mi ridate.

ORDINUL „STEAUA ROMANIEI" IN GRADUL DE MARE OFITER CU SPADE ȘI PANGLICA DE VIRTUTE MILITARA

— Generalului de Divizie Schwab Hugo, pentru fapte de arme săvârșite în războiul contra Rusiei Sovietice.

Un înălțător gest al primarului Capitalei

Primăria Municipiului București în semn de omagiu pentru invalizii de război și ca o recunoștință a primului oraș al țării pentru sacrificiile făcute de acești eroi ai neamului a hotărît ca începând dela 28 Februarie crt., să le rezerve fără plată un număr de 20 de locuri la toate spectacolele Teatrului Municipal. (Matineu, seara, avant-premieră și premiere). Biletele vor fi trimese direcțiunii generale I.O.V.R. care le va distribui invalizilor după cum va crede de cuviință.

O pioasă manifestare școlărească pentru eroii căzuți pe câmpul de luptă

In dimineața zilei de 19 Februarie — Sâmbăta Morților — la Școala Primară Nr. 80 de fete din București a avut loc o pioasă manifestare pentru eroii din acest cartier al Capitalei căzuți pe câmpul de luptă.

Au luat parte: Doamna Maria Mareșal Antonescu, d-nele Angela Nicolescu și General Camenită nașcle școalei, precum și un numeros public, rude ale copiilor, profesoarele și elevele școalei.

Slujba religioasă s'a oficiat de Părintele Ion Voinescu dela Biserica Mavroghení, tatăl scriitorului erou Locot. Emanuel Voinescu, căzut în luptele dela Odessa.

D-na Maria Petrescu Devechi, directoarea școalei, a închinat un înduioșător cuvânt de omagiu eroilor pomeniți, după care a urmat un program ocazional, compus din coruri și poezii patriotice. Doamna Maria Mareșal Antonescu a împărțit ghete, rochii și haine la 20 eleve sărace, iar d-na Angela Nicolescu, a dăruit 12.000 lei la 12 eleve orfane de război; după aceea au vizitat Cantina școalei, stând de vorbă cu copiii cărora le-au împărțit bomboane.

E'evele școalei au plecat apoi cu profesoarele la Spitalul Nr. 352, unde au dat pachete cu cozonaci, prăjituri, țigări, fructe și vin ostașilor răniți.

Salariile refugiaților ardeleni scutite de impozit

Expulzații și refugiații ardeleni salariați particulari, sunt scutiți de impozitul pe salarii, dacă salariile și remunerațiile pe care le primesc, sub orice formă nu întrec suma de 15.000 lei lunar. Această sumă nu se poate scade din salariile mai mari de 15000 lei și socotiți ca un minimum neimpozabil.

Gratificațiile se totalizează cu salariile în vederea taxării lor la salarii și în cazul când se depășește suma de lei 15.000 lunar se supun în mod complet impozitului pe salarii.

Ajutorul de copii se cuprinde în suma de lei 15.000 lunar supus în dacă adăugându-se ajutorul de copii remunerația lunară întrece suma de 15.000 lei, se supune întreaga remunerație impozitului pe salarii.

Din Străinătate

LONDRA VIOLENT BOMBARDATĂ DE AVIAȚIA GERMANĂ

In cursul serii de Duminică, puternice formațiuni de vloane de luptă germane au atacat din nou sud-estul Angliei precum și orașul Londra și periferia lui, aruncând în cursul atacului ce a durat aproximativ o jumătate de oră, mii de bombe explosive și sute de mii de bombe incendiare.

Cu toată apărarea britanică întărită prin baraje dense ale artileriei antiaeriene, ce au fost organizate încă din regiunea coastei, a baloanelor captive, a proectoarelor și a unui număr sporit de avioane de noapte, atacul nu a fost mai prejos de cel din ziua de 19 Februarie, în ce privește efectul. Un comandant de escadrilă care, în cursul unei lupte aeriene cu un avion britanic de vânătoare de noapte, a zburat pe deasupra orașului la o înălțime de 1800 metri, a putut constata incendii mari și intense, ce câștigau tot mai mult teren. Incă dela primele valuri de asalt, au putut fi constatate și puternice explozii.

Formațiuni de avioane de vânătoare de noapte britanice cu mare rază de acțiune, au încercat să se alăture avioanelor germane la înapoierea acestora, dar au fost ținute la distanță de tirul defensiv al formațiunilor de avioane de bombardament germane.

Acestea au putut observa exploziile în forma de chiorchini în apropierea terle grupată de artilerie antiaeriană ană staționate în imediata vecinătate a Londrei. Aceste observațiuni lasă să se bănue existența unei noui arme defensive.

Și o nouă armă defensivă „tunurile rachetă" asupra căreia propaganda britanică nu a dat amănunte și cu privire la care populația Londrei nutrea mare speranță, a dat deasemenea greș.

Ele nu au reușit în nici un fel să stânjenească executarea sistematică a acestui atac de mare amploare.

„Tunurile rachetă" sunt după amănunte date de un redactor, specializat în tehnica războiului aerian, al Biroului Internațional de Informațiuni, o baterieg rupată de artilerie antiaeriană ce trage granate grupate ce au un efect asemănător celui al rachetelor.

Cu prilejul unui al doilea atac dat în primele ceasuri ale zilei de Luni, de către avioane de luptă germane, rezultate dezastroase ale noului atac de mare amploare german, au fost confirmate. Până la acea oră, cea mai mare parte a marilor incendii de zonă nu fuseseră puse sub control.

In cursul acestui atac de mare amploare al aviației germane, care după numărul avioanelor folosite, nu atinge amploarea atacului din noaptea de Sâmbătă, despre care s'a spus din izvor britanic că a fost cel mai mare atac din 1941 până astăzi — tactica folosită în mod special pentru acest atac și-a dat roadele. Numai trei avioane germane nu au revenit la baza lor.

Din cele ce comunică un corespondent din Londra al unui ziar suedez, tactica germană urmărește divizarea formațiilor din diferite valuri de atac pe o zonă foarte mare înainte de atingerea obiectivelor, după care acestea trec barajul artileriei antiaeriene la scurte intervale. Această metodă ar fi deosebit de avantajoasă pentru agresor căruia îi face economie de material și produce „o mare dezordine" în sânul populației.

Camera Comunelor atinsă de bombele germane

Agenția Reuter anunță din Londra că în cursul ultimului atac aerian german câteva bombe au căzut asupra Camerei Comunelor.

Toate geamurile au fost sparte.

Stricăciuni destul de importante au fost făcute și la ziduri, de schijele bombelor.

Acoperișul Camerei Comunelor a suferit parțial.

Azi intrarea în Camer Comunelor a fost oprită, Camera fiind ocupată de echipele de lucrători care fac în grabă reparațiunile necesare.

S crede că peste un scurt timp lucrările Camerei Comunelor vor putea să fie reîncepute. Totuși, pentru a repara toate stricăciunile făcute și pentru a pune la punct toate încăperile vor fi necesare luni de zile.

Circulația prin mai multe străzi este oprită. Străzile sunt acoperite de rămășițele zidurilor caselor care s'au prăbușit în urma exploziei bombelor aeriene.

Ocupându-se de atacul aerian german împotriva Londrei din noaptea de Duminecă spre Luni, serviciul britanic de informațiuni scrie că au fost prilejuite multe incendii.

Deasupra Londrei, se mai spune în telegramă, a căzut „o grindină de bombe".

ROMA ARE DREPTUL DE A FI CRUȚATĂ

Cuvântul Papei rostit în fața predicatorilor din Postul Mare ai orașului Roma

Papa Pius al XII-lea a primit Marți pe predicatorii din Postul Mare ai orașului Roma, înaintea cărora a rostit o alocuțiune, care a durat 55 de minute și care a avut drept subiect „Cele zece porunci".

In primul rând, Papa s'a ridicat împotriva păgânismului, care pare a fi reînviat. Impotriva lui nu există decât un singur mijloc: înapoierea la creștinismul originar. Acolo unde se află credința, se află și ordinea.

In ce privește situația specială a orașului Roma, Papa a subliniat că atât Atena cât și Cairo au fost cruțate de cele două părți beligerante. Pentru motive și mai importante, Roma are dreptul de a fi cruțată.

Ar fi o rușine de neuitat în istorie, a precizat Suveranul Pontif, dacă Roma ar fi sacrificată unor necesități militare, ca și alte centre de credință ca, de exemplu, Monte Cassino.

Papa s'a ridicat apoi împotriva bursei negre, açaparatorilor și scumpirii prețurilor.

Deasemeni, a dat un avertisment tinerilor catolici, care, de bună credință, apără idei sociale extremiste și cărora le-a amintit enciclica predecesorului său împotriva comunismului ateu.

Toți credincioșii trebuo să se ferească de a urma conducătorii falși în domeniul social. Epoca actuală poartă un caracter apocaliptic, a încheiat Papa, și deaceea are nevoe de a redescoperi și de a cunoaște adânc cele zece porunci.

Submarinele germane au scufundat 11 distrugătoare inamice

Agenția germană Transocean anunță că în ultimele zile submarinele germane au scufundat 11 distrugătoare britanice din escorta diferitelor convoaie.

*

După cum anunță comunicatul de Luni al înaltului comandament german, submarine germane au scufundat în Atlanticul de Nord alte 11 distrugătoare inamice însoțitoare de convoluri, ele fiind nimicite din grupuri de cercetare și din formații pentru vânarea submarinelor germane.

Zona maritimă în care au fost obținute aceste succese și marele număr de vase de protejare a convoaielor ce au fost distruse cu acest prilej, dovedesc limpede că inamicul se ocupă deosebit de amenințat acolo. Intr'adevăr, nu poate fi altă explicație deoarece se știe că inamicul nu dispune decât de un număr limitat de asemenea vase în urma pierderilor mari suferite în ultimele luni și a rutelor navale pe cari trebue să le asigure în toate direcțiile.

Până acum au fost scufundate în Februarie 13 din aceste vase rapide și puternice. Alte 18 a pierdut inamicul în cursul lunii Decembrie. In Ianuarie, numărul vaselor de acest tip ce au fost scufundate, a fost de 23, astfel încât inamicul a pierdut în ultimele două luni și jumătate 54 distrugătoare însoțitoare de convoiuri.

Această cifră este aproape egală cu aceea a distrugătoarelor pierdute de englezi în tot cursul anul 1943.

ULTIMELE ȘTIRI

INTERNE

Ajutorarea copiilor francezi

Din ordinul domnului Mareșal conducător, se trimite încă din luna Noembrie 1943, copiilor din Franța câte două vagoane de alimente lunar.

Plata acestor alimente se va face dintr'un credit de 26 milioane lei ce se va deschide de președenția consiliului de miniștri și se va plăti prin ministerul de finanțe I. N. C. O. P.-ului în raport cu valoarea mărfurilor exportate.

Decorați cu ordine superioare

In „Monitorul Oficiol" Nr. 43 din 21 Februarie 1944 au apărut decretele regale prin care următorii au fost decorați astfel:

Ordinul Steaua României cl. I d. general de corp de armată adj. Sănătescu Constantin, șeful Casei Militare a M. S. Regelui; în gradul de mare ofițer d. Negel Dimitrie, administratorul Domeniilor Coroanei; în gradul de comandor d-nii: col. Robert Bossy, adjutant al M. S. Regelui și V. Vasilia, administratorul Casei Regale.

Cu „Coroana României" în gradul de mare ofițer" au fost distinși d-nii: Ullea Octav, maestrul Curții Regale și Ion Ernest, arhitect șef.

In gradul de comandor d-nii Gh. Ghica, prefectul Palatului; N. Mateescu, director Domenial Coroanei și căpitan comandor Gheorghe A., adjutant al M. S. Regelui.

In atențiunea invalizilor de război

In vederea obținerii gratuite a ochelarilor sau protezelor (ochi de sticlă) de care eventual ar avea nevoe; orice invalid din războiul trecut sau actual, se poate prezenta cu actele doveditoare la Palatul regal din Calea Victoriei, Biroul de Informațiuni.

Directorul general al comisariatului refugiaților din Transilvania de Nord

D. director dr. Gheorghe Munteanu este delegat a îndeplini funcțiunea de director general al comisariatului general al refugiaților din Transilvania de Nord

Este împuternicit să rezolve și să semneze toată corespondența și să ia toate măsurile necesare bunului mers al serviciului și să aprobe concedii și pensii funcționarilor comisariatului în conformitate cu dispozițiunile Codului funcționarilor publici. Poate aproba și semna acte de angajament și plăți de orice natură, până la valoarea sumi de 100.000 lei.

Instalarea noului președinte al oficiului Camerei de muncă din Târgoviște

Duminică 20 Februarie c. s'a făcut la Târgoviște în cadrul unei frumoase solemnități, instalarea noului președinte al Oficiului Comerci de muncă.

La această solemnitate au participat d. av. Ștefan S. Petrescu, secretar general al ministerului muncii; Al. Samoil, președintele Camerei de muncă București; oficialitățile orașului și ale județului, precum și un mare număr de muncitori.

D. secretar general av. Ștefan S. Petrescu a vorbit cu acest prilej despre rolul Camerelor de muncă în viața muncitorească, rugând autoritățile să-și dea concursul și să colaboreze cât mai armonic pentru ca această Instituție atât de utilă voinței atât de utilă vieții să-și poată îndeplini măsiunea.

Cum se vor elibera actele de stare civilă în Capitală

Primăria Capitalei aduce la cunoștința populației că, pentru procurarea actelor de stare civilă până la anul 1905 inclusiv, cererile vor fi adresate numai arhivelor statului.

Dela 1906 până la 1926 inclusiv pentru întreg teritoriul Municipiului, cererile vor fi adresate Primăriei Sectorului I Galben din Piața Amzei, iar dela 1927 Primăriilor de Sectoare din raza cărora petiționarii fac parte.

EXTERNE

Pierderile aviației engleze recunoscute de Radio Londra

Aviația engleză a bombardat orașul Leipzig. Radio Londra anunță că „nu s'au mai înapoiat din acest raid 79 bombardiere. Această pierdere este cea mai mare suferită până acum în cursul unui singur raid împotriva Germaniei.

Se știe că la acest atac aerian au participat 120 avioane engleze.

Soția lui Gandhi a încetat din viață

Serviciul britanic de informații, declară că postul de radio Delhi a anunțat că soția lui Gandhi a încetat Marți din viață la Poona, în vârstă de 74 de ani.

Dela începutul acestui an, d-na Gandhi, care era închisă la Poona împreună cu soțul său, avea din când în când crize cardiace.

Duminica trecută, guvernul din Bombay a anunțat că d-na Gandhi a avut o nouă criză și că starea sa este foarte gravă.

D. Churchill a ținut Marți un discurs în Camera Comunelor

După cum anunță serviciul britanic de informațiuni, d. Churchill, primul ministru al Marei Britanii, a ținut Marți un discurs în Camera Comunelor subliniind în introducere că niciodată nu a afirmat că războiul se va termina în anul 1944 și nici că nu se va termina în acest răstimp.

Cu privire la Germania, d. Churchill a afirmat că Germania continuă să rămână unită și că efectivele armatei germane sunt mari.

Intrevederi între d. dr. Neubacher și generalul Nedici

In urma unei întrebări, s'a răspuns Luni la Wilhelmstrasse că în prezent au loc unele întrevederi între generalul Nedici, președintele consiliului de miniștri al Serbiei și d. dr. Neubacher, întrevederi care nu au însă nici pe departe importanța ce li se atribue de către un ziar elvețian.

Felul în care acest ziar prezintă chestiunea, permite să se creadă că se încearcă a se face persoana d-lui dr. Neubacher oarecum potrivnică aliaților Germaniei.

Vaticanul a retras garda din palatul dela Castel Gandolfo

Vaticanul a ordonat retragerea gărzii, care se afla în garnizoană, de câteva luni, în Palatul de vară dela Castel Gandolfo, din cauză că teritoriul exteritorial al Castelului Gandolfo a fost atacat, în luna Februarie, în trei rânduri de către bombardiere inamice.

După cum se știe, aceste atacuri au provocat sute de morți în rândurile populației care se refugiase la Castel Gandolfo, populație care era îngrijită și asistată de către preoți.

Populația Londrei se duce din nou în adăposturi

După cum anunță serviciul britanic de informațiuni, populația din Londra se duce din nou în stațiile metropolitanului, după atacul dat de aviația germană Sâmbătă dimineața.

Serviciul britanic de informațiuni mai anunță că au fost construite alte 8 adăposturi antiaeriene, la o mare adâncime, și care pot adăposti 65.000 de persoane.

Sinuciderea misterioasă a unui milionar francez

In legătură cu sinuciderea milionarului francez Charles Bedaux, Agenția EFE anunță din Washington că el era deținut de câteva luni într'o celulă izolată a închisorii, din Miami (Florida).

Autopsia a stabilit că moartea a fost provocată prin otrăvire. Corpul lui Bedaux a fost dus la Boston pentru a fi înhumat.

Un atentat politic în Mexic

Serviciul britanic de informațiuni anunță din Mexico că colonelul Rodolfo Diaz Loniza, guvernatorul provinciei Sinaloa a fost asasinat de către un necunoscut, Luni dimineața, în momentul când ieșea de la o ceremonie.

Se crede că este vorba de un atentat politic.

Mari inundații în Anatolia

Ploile extrem de abundente din Anatolia au provocat pagube considerabile mai ales în regiunea Mughla.

Ministrul comunicațiilor Djebesey a declarat că inundațiile au adus avarii liniei de cale ferată Smirna-Badnirma precum și liniei Menemenbezir.

Din pricina avariei comunicațiilor de cale ferată între Smirna și Istanbul s'a creiat un serviciu auxiliar de navigație.

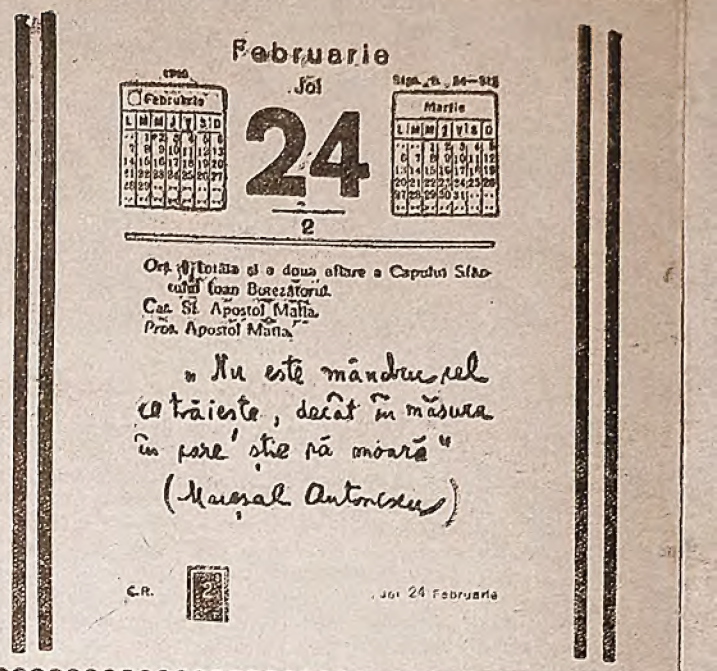

SITUAȚIA PE FRONTURI

Frontul de Răsărit

In sectorul de Sud al frontului de Est, în ultimele 48 de ore, luptele au condamnat cu aceiași intensitate pe frontul din Răsărit. In sectorul de nord, formațiile de acoperire germane din regiunea Krivoirog, au dat în ziua de 21 Februarie grele și înverșunate lupte de apărare împotriva unor masive forțe inamice de infanterie și tancuri. De două zile formațiuni speciale de pionieri au primit misiunea de a arunca în aer, în regiunea orașului, toate instituțiile militare sau economice importante.

In ziua de 21 Februarie la amiază, misiunea acestor formațiuni speciale a fost terminată și au putut fi retrase din oraș ultimele elemente de siguranță. Ruinele orașului evacuat de forțele germane nu mai constitue pentru bolșevici nici un fel de câștig militar folositor.

Inainte de a se proceda la evacuarea minelor dela Krivoirog, toate armele grele, toate depozitele de alimente și toate coloanele de vehicule au fost scoase afară din regiunea orașului.

In regiunea Svenigorodca și la răsărit de Jașcov, au continuat grelele lupte de apărare ale unei divizii germane blindate, care a înlesnit prin contraatacul îndârjit despresurarea grupului de luptă german dela vest de Cerkassi. Bolșevicii și-au dat seama că formațiile blindate germane s'au desprins în vederea duceril forțelor pe poziții ma scurtate de apărare. Deaceea, ei s'au năpustit în ziua de 21 Februarie cu formații masive de tancuri împotriva mișcărilor germane, pentru a le stânjenit prin manevra de flanc.

Prin contraatacuri date de formațiile speciale germane mobile, elementele bolșevice au avut pierderi atât de mari, încât au fost nevoite să se oprească spre a-și regrupa formațiile.

In cursul acestor contraatacuri, tunurile de asalt și formațiile motorizate antitanc au nimicit 15 tancuri sovietice și au scos din luptă alte 23.

Atacurile bolșevice nu au atins nicăeri noile poziții de luptă principale germane.

In sectorul central, al frontului de Est, la sud de Berezina, bolșevici au continuat și în ziua de 21 Feb., cu mai multe divizii de infanterie, violentele lor încercări de străpungere.

Cu excepția unei singure pătrunderi locale, care-a fost zăvorită, ei au fost înfrânți sângeros în regiunea din fața liniei principale de luptă germane. Deși au extins destul de mult frontul lor de atac cuprinzând și regiuni dela nord est de Rogacev, ei nu au reușit nicăeri să pătrundă în adâncime zona de luptă germană.

In sectorul de Nord al frontului de Est, mișcările de desprindere ale formațiunilor germane au fost duse la bun sfârșit în regiunea orașului Cholm pe Lorvat care a fost evacuat în ziua de 21 Februarie a. c. după ce toate instalațiile militare au fost transformate în ruine.

Bolșevicii au urmărit șovăitor mișcările germane, cu excepția unor pătrunderi izolate în cursul cărora trei avioane au fost doborîte.

Intre lacul Ilmen și lacul Peipus s'au dat în diverse locuri, lupte defensive destul de înverșunate, împotriva masivelor formații de atac bolșevice. Toate atacurile au fost respinse sângeros de focul armelor germane. Inamicul a pierdut aici 43 de tancuri.

In regiunea Narva, o acțiune a trupelor de foc germane, încununată de succes s'a soldat cu o îmbunătățire locală a pozițiilor proprii. Au fost luați cu această ocazie numeroși prizonieri, precum și o mare cantitate de pradă de război.

Frontul din Italia

La capul de pod dela Nettuno, luptele au luat un caracter înverșunat, în special în regiunea dela sud de Aprilia.

In capul de pod dela Nettuno încercări nord-americane și britanice de a împinge din nou spre nord liniile germane dela sud de Aprilia au dat greș. Brigadierii germani au opus o dârză rezistență, distrugând cu această ocazie 7 tancuri grele. Grupul de luptă al primei divizii de infanterie britanice, cu toată rezistența înverșunată pe care a opus-o, a suferit pierderi în ziua de 21 Februarie, la vest de șoseaua Anzio—Aprilia.

Războiul aerian

Cu prilejul atacului dat de avioane de bombardament germane împotriva regiunei de sud-est a Angliei și a regiunei Londrei, bombardierele germane au putut ajunge la obiectivele fixate, în ciuda puternicei apărări britanice. Și de data aceasta pierderile suferite de bombardierele cari au luat parte la atac, au fost extraordinar de mici. Numai un singur avion nu s'a înapoiat la baza lui de plecare.

Avioane de bombardament anglo-americane au sburat pe deasupra Germaniei de sud și au dat atacuri împotriva unor obiective din regiunea Dunării și Alpilor.

Avioane de vânătoare și de distrugere au început să atace bombardierele inamice înainte de a fi ajuns deasupra obictivelor, stingherindu-le mereu intențiile lor de atac. Au fost distruse în lupte aeriene și prin tirul artileriei antiaeriene 33 avioane inamice „dintre care 25 erau apărate cu 4 motoare.

Societatea Națională de Editură și Arte Grafice „DACIA TRAIANĂ", București, str. Sărindar 5-7-9, înmatr. sub Nr. 156/942 la Reg. Of. Com. București.
Tipărită la 23.II.1944